

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Poostrene razmere v Avstriji.

Na seji avstrijskega parlamenta od sobote, 4. marca, na nedeljo se je dogodil slučaj, ki je izreden v zgodovini parlamentarizma: odstopili so vsi predsedniki parlamenta ter pustili državno zbornico brez glave. To je bil samomor parlamenta. Na tej zgodovinski seji se je razpravljalo o štrajku avstrijskih železničarjev, ki je bil le delno izvršen. Povod za ta štrajk je bil ukrep vlade, da bo spričo velikega primanjkljaja državnih železnic izplačevala železničarjem njihove mesečne prejemke le v obrokih. Radi tega in radi delnega znižanja prejemkov je železniško osebje napovedalo protestno stavko, ki je bila proglašena za dve uri ter je samo delno uspela. Vlada je zoper povzročitelje in voditelje štrajka uporabila izjemni zakon iz leta 1914 ter je večje število višjih in nižjih uradnikov in železničarjev odstavila. O tem in o zadevah, ki so v zvezi s tem vprašanjem, se je vršila v parlamentu razprava, ki je zavzemala vedno bolj razburjeno in strastno obliko. Dramatični vrhunec je ta razburjenost dosegla, ko je predsednik parlamenta socialni demokrat dr. Renner izjavil, da odloži predsedniško mesto. Njemu je sledil 1. podpredsednik krščanski socialc dr. Ramek, temu pa je sledil 2. podpredsednik velenec dr. Straffner. Tako je naenkrat bil avstrijski parlament brez glave ter se je sam izločil iz državnega življenja. Vsa moč je prešla na drugega ustavnega činitelja, na predsednika države.

Spričo težkega položaja, ki vsled vladajoče strankarske napetosti ni izključeval možnosti meščanske vojne, je avstrijska vlada, ki ji načeluje dr. Dollfuss, po dolгих posvetovanjih v noči od 7. na 8. marca sklenila izredne ukrepe, ki je na nje pristal predsednik avstrijske republike Miklas. Zjutraj so nalepili po ulicah proglas na narod, v katerem se omenja, da je vlada podala ostavko, katere pa državni predsednik ni sprejel. Nato je izdala vlada zasilno naredbo, s katero proglašča v vsej Avstriji prepoved vseh zborovanj in pohodov. Izrazito gospodarske in družabne prireditve, kakor tudi društvena zborovanja, v kolikor nimajo demonstrativnega značaja, so od te prepovedi izvzete. Druga zasilna naredba se nanaša na omejitev tiskovne svobode ter določa, da se morajo vsi listi dve uri pred izdajo predložiti v cenzuro. Listi se smejo zapleniti zaradi žalitve domoljubnih, verskih in нравnih čuvstev. Te vladine uredbe so izzvale hud odpor

ne samo v vrstah socialnih demokratov, marveč tudi med narodnimi socialisti in vsenemci. Cilj, ki ga zasleduje avstrijska vlada s svojimi zasilnimi naredbami, je preprečitev razmer, kakor so sedaj zavladale v Nemčiji. Nemški narodni socialisti so nameravali te dni poslati v Avstrijo kakšni dve stotini svojih najboljših govornikov, ki naj bi po shodih navduševali ljudi za cilj in način narodno-socialističnega boja, in do 1000 agitatorjev, da bi dejansko izvršili to, kar je v Nemčiji že izvršeno. Da avstr. socialna demokracija, ki je komunizmu prav blizu in pravzaprav že komunistična, ne bi molčala, je jasno. Tako bi bila Avstrija vržena v mež in vrvež najstrastnejših bojov. Bodočnost bo pokazala, ali se bo vladi posrečilo od Avstrije odvrniti to nesrečo.

Ovajanja bodi konec!

Dr. Miha Krek, branitelj obtoženih Lobode in Štrcina, je pred državnim sodiščem za zaščito države v Beogradu rekel: »Z vzkliki, ki govore o »samostojni Sloveniji« nihče v Sloveniji nikdar ne misli delati propagande za odelitev Slovenije iz državne skupnosti. Že drugi tovariši so razložili, da v Sloveniji v tej skupini nihče ni nikoli mislil na kako oddvajanje naših pokrajin iz državne skupnosti Jugoslavije. Slovenci so, to lahko mirno trdim, najodločnejši Jugoslovani v državno-pravnem smislu.«

V obrambi bivšega poslanca Štrcina pa je izjavil: »Naša skupina je to državo soustanovila. Naš voditelj dr. Anton

Korošec je ob prelomu zgodovine vodil slovenski narod v Jugoslavijo. Jugoslavijo smatramo za svoj dom, pa najsi je solnce ali neurje v njej. Jugoslavija je za nas predragocena posest: država nad vse. O njej ni debate in za njo vse, in z njo pa tudi vse naše tvorne sile, da bi bilo vsem njenim državljanom sploh, slovenskemu narodu pa posebej, čim najboljše življenje v njej. Te dolžnosti, svete domovinske dolžnosti se odrekli nikdar ne bomo. Izven okvirja Jugoslavije čaka Slovence samo eno: naša narodna smrt... Tega se dobro zavedamo. V tem je notranji in najgloblji vzrok, da je naša skupina vodila včasih naravnost oportunistično taktiko in da ni nikdar segala v politični borbi po ostrejših sredstvih.«

V tej stvari pripominja »Kmeti list« v svoji številki dne 8. marca sledeče: »Mi domačini si moramo zapomniti naša podlagi omenjenih izjav (bana dravske banovine, adrese Nj. Vel. kralju in dr. Krekovi izjav), da protidržavnega pokreta pri nas ni in tudi ne protidržavnih večjih skupin. Zato pa mora biti splošnega podtikanja »veleizdajstva«, »protidržavnosti« pri nas vendar že enkrat konec! Nočemo reči, da se ne bi našel tudi med nami kakšen zaslepljenec, ki n. pr. v svoji gospodarski stiski — in v svoji neumnosti! — krivi državo za svojo nesrečo in da v takem razpoloženju blekne kakšno sicer nespametno, a vendarle kaznjivo besedo, ampak splošno takšno »mnenje« še ni! Če se kdo pregreši — dobro, naj mu oblast prisodi, kar mu gre; silno nepolitično in silno kratkovidno pa je izrekati nedokazane trditve na splošno, kajti ušes nimamo samo mi, ampak jih imajo tudi naši neprijatelji!«

V NAŠI DRŽAVI.

Med Jugoslavijo in Nemčijo vlada brezpogodbno stanje v trgovinskih odnosih. To se pravi: naše carinarnice zaračunavajo za vse nemško blago, ki se uvozi v našo državo, najvišje carinske postavke, istotako kajpada postopajo nemške carinarnice napram našemu blagu. To stanje ni ugodno ne za eno ne za drugo državo, večjo škodo pa bo imela od njega nemška država. Naša država je izvažala v Nemčijo agrarne proizvode: žito, sadje, jajca. Nemčija je uvažala v Jugosla-

vijo industrijske proizvode, posebno kovinske, kemične in tekstilne stroke. Izvoz iz Nemčije v Jugoslavijo je po vrednosti prekašal izvoz naše države v Nemčijo, n. pr. v sedanji dobi težke krize je leta 1932 Nemčija izvozila v našo državo za 162 milijonov Din več blaga, nego mi v Nemčijo. Med državami, ki uvažajo v našo državo, je Nemčija zavzemala prvo mesto. Ti trgovinski odnosi med obema državama so se vršili na podlagi trgovinske pogodbe, sklenjene med našo in nemško državo leta 1927. V septembru lanskega leta je Nemčija odpovedala trgovinsko pogodbo raznim državam, med njimi tudi Jugoslaviji. Ko se je bližal rok poteka te pogodbe, je naša država poslala odposlanca v Berlin, da se razgovarja o sklepu nove trgovinske pogodbe. Ti

razgovori vsled notranjepolitičnih razmer v Nemčiji niso imeli uspeha, zato so naši zastopniki predlagali, da se stara trgovinska pogodba podaljša. Nemška vlada tega ni hotela, marveč je naslednje predložila: ali naj zavlada brezpogodbno stanje, ali pa naj se izvaja določba največje ugodnosti, toda na podlagi nove nemške avtonomne tarife. V tej tarifi pa so nekatere carinske postavke, ki so za Jugoslavijo važne, tako povišane, da je vsak naš izvoz onemogočen. Tako je n. pr. carina na jajca povišana od sedanjih 5 mark na 70 mark, kar popolnoma onemogoči izvoz jajc iz Jugoslavije v Nemčijo. Naša vlada tega drugega predloga ni mogla sprejeti, zato je stopil v veljavo prvi predlog: brezpogodbno stanje. To brezpogodbno stanje pomenja carinsko vojno, katero so že začele izkoristiti druge države, predvsem Čehoslovaška in Avstrija, da bi pridobile v naši državi trg za tiste industrijske izdelke, ki jih je prej k nam uvažala Nemčija.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Nemčija dobiva vedno bolj narodno-socialistično lice. V programu ima Hitler revizijo weimarske ustave, ki naj se izvrši s posebnim pooblastilnim zakonom, za čigar sprejetje je potrebna v parlamentu dvetretjinska večina. Po tej reviziji naj se ustoliči v Nemčiji predsedniška vlada, povse neodvisna od parlamenta. Parlament je sklican za dan 21. marca. Ako bi centrum, s katerim se vršijo pogajanja, ne soglašal z revizijo ustave, bi jo Hitler izvršil z ljudskim glasovanjem, pri katerem zadostuje narodna večina. Proti marksistom gre borba naprej. Hitlerjeve napadalne čete, ki so proglašene za pomožne organe policije, so zasedle delavske domove po vsej državi. V palači

Karla Liebknechta, kjer je prej bil sedež komunistične centrale, je sedaj nameščen novoosnovani policijski oddelk za pobijanje boljševizma. — Nemško-nacionalno fašiziranje Nemčije napreduje dnevno. Prusaški duh obvladuje celo državo. Samostojnost posameznih nemških dežel, tudi Bavarske, je zlomljena. Povsod so postavljeni državni komisarji. Napadalne čete nadaljujejo svoje delo. Ni ga dneva in ne noči, da ne bi padel kot žrtev politične zagrizenosti in podivjanosti ta ali drugi človek, večinoma pa po več ljudi. Ustavlja se časopisje strank, ki niso v vladi. Ker so napadalni oddelki uvrščeni v redno policijo, s čimer je prekršena verzajska mirovna pogodba, in ker hoče vlada poklicno armado pojačiti s pritegnitvijo raznih vojaških organizacij, bi Nemčija že zdaj razpolagala z 1 milijonom mož pod orožjem. Proti temu mora nastopati ne samo Francija, marveč tudi Anglija.

Grčija je doživela generalski puč, ki ga je izvršil general Plastiras. Njegova diktatura ni dolgo trajala, ker se je njegov protivnik general Kondilis v letalu peljal v Atene, da uredi razmere v smislu rezultata volitev v grški parlament. General Plastiras je pobegnil. Vodja zmagovite opozicije Tsaldaris je sestavil novo vlado, ki ji sam načeluje. Vlada bo uvedla sodno postopanje proti vsem osebam, ki so bile udeležene pri Plastirasovem puču. V najkrajšem času se skliče parlament.

Japonska. Vlada je sklenila Zvezi narodov poslati posebno spomenico, v kateri sporoči svoj izstop iz Zveze. Ta spomenica bo Zvezi narodov izročena 20. marca. Na razorožitveni konferenci pa namerava Japonska še sodelovati kljub temu, da se mora še bolj oborožiti, nego je prej bila. Drugim torej priporoča razorožitev, sama pa napreduje v oboroženosti.

poklekajo sredi trga pred kipom in molijo. Verni katoličani so napravili za ohranitev kipa javne manifestacije, ki se jih je udeležilo več tisoč ljudi. Policija pa je množico, čeprav se je vedla mirno in dostojno, brezobzirno razgnala. Kljub velikemu odporu ljudstva vztrajajo framasoni in socialisti pri tem, da se mora njihov sklep izvršiti. So pač dobri učenci boljševiških brezbožnikov.

Portugiška sprejela visoke šole španskih jezuitov. To dejstvo je tem bolj značilno in znamenito, ker je Portugiška leta 1910 o priliki revolucije in vpeljave republike izvršila ločitev države od Cerkve, ukinila vse verske redove ter vpeljala državno posvetniško šolo. Izgnani redovniki in redovnice so se izselili največini v Brazilijo (v južni Ameriki), kjer so jih sprejeli z odprtimi rokami. Borba proti Cerkvi je vzdramila portugiške katoličane iz prejšnje zadremanosti. Dvignili so se, zbrali svoje vrste ter pokazali svojo moč. Prosvetni minister je spričo naraščajoče zavesti in moči katolicizma dosegel, da je bil v portugiško ustavo sprejet člen, da so dovoljene verske šole pod pogojem, da se ne protivijo narodnemu izročilu. Ko so framasoni in socialisti iz Španije izgnali jezuite, je velik del jezuitov šel v sosedno Portugiško, kjer so otvorili svoje visoke šole, in sicer večinoma po zdravih in kopalniških. Tamkaj so veliki hoteli, ki so odprti samo v sezoni. Izven sezone so ti hoteli radi odprli svoje prostore za visoke šole španskih jezuitov. Sprejem teh jezuitov se je na Portugiškem izvršil zelo svečano in prisrčno. Portugiška, ki je vodila 22 let borbo proti katolicizmu, je uvidela, da to državi ni v korist. Zato je spremenila svojo politiko napram katolicizmu.

Katoliški shod na Čehoslovaškem. Prihodnje leto se bo vršil na Čehoslovaškem velik katoliški shod. Češki in slovaški škofje so imenovali posebno komisijo 20 najuglednejših mož čehoslovaškega katolicizma, ki bode vodila pripravljalna dela. V tej komisiji, ki bo stalna ter ostala preko katoliškega shoda in je organizirana po vzoru komisije za mednarodne evharistične shode, so tudi zastopane narodne manjšine. Jutri, 16. marca, bo prva seja te komisije pod predsedstvom olomuškega nadškofa dr. Prečana. Katoliški shod se bo bavil predvsem z vprašanjem verske vzgoje ljudstva, osobito v šoli in z vprašanjem krščanskih listov in časnikov. Takšen shod bi tudi našemu katolicizmu bil v velik prid.

Petdesetletnica ljubljanskega škofa. Pretekli četrtek, 9. marca, je slavil svoj 50. rojstni dan prevzvišeni g. škof ljubljanski dr. Gregor Rožman. Rojen je bil 9. marca 1883 v Šmihelu pri Pliberku na Koroškem. V duhovnika je bil posvečen 21. julija 1907 v Celovcu, kjer je leta 1913 postal profesor cerkvenega prava v bogoslovju. Po prevratu je prišel v našo državo ter prevzel na vseučilišču stolicu cerkvenega prava. Leta 1929 je postal ljubljanski pomožni škof in ko se je vladika dr. Jeglič umaknil v Gornjigrad, je 1. avgusta 1930 prevzel vlado ljubljanske škofije. Apostolska gorečnost in neustrašnost, ljudevolnost, preprostost in skromnost, ljubezen do vernikov, osobito do mladine: to so svojstva, ki odlikujejo prevz. g. jublanta. Ljubljanski vladika si je zbral kot geslo: »Teža križa in plačilo.« Danes je duhovniška in zlasti škofovska služba združena s težkim križem, ko preti vernemu ljudstvu toliko nevarnosti in ima Cerkev toliko sovražnikov. Molitev vernikov mu bo lajšala ta križ.

Naš list se pridružuje vernikom iz ljubljanske škofije, s čestitko in prošnjo, naj vsemogočni in dobrotni Bog ohrani ter s svojo milostjo krepí prevz. vladiko ljubljanskega!

Kip presv. Srca Jezusvega hočejo odstraniti. V mestu Bilbao v severni Španiji je ogromen in prelep kip Srca Jezusovega. Postavilo ga je leta 1924 apostolstvo molitve s prispevki, ki so prišli iz cele Španije. Kip je 49 metrov visok, v njem se nahaja 500 kub. metrov mramorja in 14.000 kilogramov železa. Posvečen je bil ta kip z največjimi svečanostmi ob prisotnosti 50.000 vernikov. Framasonom in socialistom, ki imajo sedaj mestno občino v svojih rokah, je ta kip v veliko napotje. Brezvercem je vsako zunanje znamenje vere zoprno. Zato so v občinskem svetu z 2 glasovoma večine sklenili, da se mora kip odstraniti. Ko je ljudstvo doznalo za ta sklep, se ga je lotila velika nevolja in žalost. Proti odstranitvi kipa je tudi protestiral papežev nuncij Tedeschini. Vladi je bilo doposlano več deset tisoč brzojavnih in pismenih protestov proti tej brezverski in nekulturni nakani. V mestu Bilbao se dogajajo pred kipom ganljivi prizori. Ljudje, in sicer moške, žene, študentje, delavci,

Večbarvni umetniški

Križev pot

v velikosti razglednic vseh 14 postaj stane 50 Din in v velikosti večjih podob 10 Din. Za šolo in za dom v postnem času lepo bo drilo za pobožnost križevega pota. — Dobi se v Tiskarni sv.

Cirila v Mariboru.

Kritika načrta občinskega zakona v senatu.

V sredo, 8. marca, je senat kraljevine Jugoslavije razpravljal o načrtu občinskega zakona, ki je bil v četrtek sprejet. Bivši finančni minister dr. Šverljuga je imel govor, v katerem je stvarno kritiziral ta zakonski načrt. V svojem govoru je izvajal, da vlada ni smatrala za potrebno, priložiti potrebno obrazložitev, v kateri naj bi bili pojasnjeni nagibi, zakaj predlaga tak zakonski osnutek, ki hoče z njim spremeniti današnje stanje in kaj hoče z njim doseči. Govornik je nadaljeval, da nam je še vsem dobro v spominu, kakšni poskusi so se delali v tej stvari v Srbiji l. 1903, kako je skoraj vsaka vlada šla za tem, da napravi iz občine svoj politični poskus. Zakon od leta 1884 je n. pr. v resnici ustvaril velike občine, ker so take občine pač bile potrebne tedanji vladi, vemo pa tudi vsi, kakšen odpor so povzročili taki ukrepi, h katerim se sedaj ponovno vračamo, ko ustvarjamo mehanično velikanske občine. Znano je nam tudi, kako so v nekih drugih delih naše države male občine zelo dobro delovale in dajale narodu vse ono, kar je v resnici rabil, to je, da je vsaka vas v resnici javnopravna gospodarska enota, ki potrebuje svojo organizacijo in svojo oblast. Zdi se mi, je nadaljeval senator dr. Šverljuga, da je imela kr. vlada predvsem pred očmi, da v smislu določil nove ustave vzpostavi v občinah nova predstavništva, ki se bodo volila namesto dosedanjih postavljenih, ki so po 6. januarju 1929 prevzela vodstvo občinskih uprav. Ta cilj bi se bil bolje dosegel, če bi se bil uzakonil poseben zakon o občinskih volitvah, a ločeno poseben zakon o organizaciji in

delu v občini. Če bi se bilo tako postopalo, bi se ti dve vprašanji dali vse bolj rešiti. Zakon, ki ga je predložila kr. vlada, ne prinaša ozdravljenja prejšnjega nezdravega stanja, ker vsebuje sistem kandidatnih list, a to pomeni, da se volitve postavljajo na politično strankarsko oblikovanje odborov. Ker liste, ki dobe samo relativno večino, že dobijo dve tretjini vseh odborniških mest, bomo doživeli, da bo čisto navadna manjšina dobila v roke vso oblast in bo zaradi tega strankarsko še bolj brezobzirna, ker bo dobljeno oblast porabila v prvi vrsti v svojo, da okrepi svoj strankarski položaj. Na ta način bodo občine izpostavljene neprestanim napadom.

Važno je vprašanje medobčinskih odnosov, kojih ureditev ustvarja možnost velike dejavnosti občine. Več občin se združi za gotove namene: za asanacijo, skupne in človekoljubne ustanove, skupna podjetja, za vodovode in napredek kmetijstva. V drugih državah posvečuje zakonodaja tej zadevi veliko pozornost. Velevažno je vprašanje občinskih financ. Določbe predloženega zakonskega načrta ne zagotavljajo občinam dovolj finančnih sredstev za izvrševanje vseh nalog. V drugih državah se odstopajo občinam določeni javni dohodki, dajejo se jim državne podpore. V predloženem načrtu o tem ni sledu. Nasprotno pri nas dajajo občine prispevke za državne ustanove: za vzdrževanje zgradb, za okrajna načelstva, za državno policijo, za vzdrževanje šolskih poslopij, za stanovanja učiteljstva; občine nosijo same vse stroške prenešenega delokroga. Končno je dr. Šverljuga izjavil, da bo s svojimi tovariši glasoval proti predloženemu zakonskem načrtu.

Trgovce in obrtnike vseh strok, ki iščejo vaje za svoje podjetje, prosimo, da se v slučaju potrebe obrnejo na naše društvo. Imamo namreč okoli 200 ukaželnih dečkov od 15. do 17. leta starosti, ki nas prosijo, da bi jih namestili v uk. Zlasti imamo veliko prosilcev za trgovino, mesarsko, mizarsko, mehaničarsko, ključavničarsko, fotografsko, hotelsko, krojaško (tudi za šivilje), tesarsko, kolarsko, čevljarstvo, brivsko in črkoslikarsko obrt. Mojstri, ki žele vaje tu navedenih strok, zlasti oni, ki jih sprejmejo z vso oskrbo, bodo takoj postreženi. Imamo pa prosta mesta za mlinarske, torbarske, kovaške, pekarske in dimnikarske vaje in pozivamo starše vajencev na ta mesta. Vse interesente pa prosimo, da prilože znamko za odgovor. Pišite na naslov: Dobrodelno društvo »Varstvo« v Ljubljani, Tyrševa (Dunajska) cesta 17.

Zadnji član obitelji Obrenovičev umrl. V Gradcu je koncem februarja umrla stara 94 let gospa Anastazija Aleksič pl. Mayna. Bila je vdova po avstrijskem generalu in adjutantu cesarja Franca Jožefa Teodorju Aleksiču pl. Mayna. Gospa Anastazija je zadnji direktni potomec obitelji Obrenovičev. Rojena je bila kot hčerka gospodarja in generala Jovana Obrenoviča in vnukinja Obrene Milošević, po katerih je dobila ime poznejša dinastija srbskih knezov in kraljev Obrenovičev. Njen oče se je neposredno pred revolucijo l. 1848 izselil iz Srbije ter se naselil v Novem Sadu. Gospa Anastazija se je leta 1858 v Novem Sadu poročila s takratnim stotnikom Teodorjem Aleksičem. Kmalu nato je izbruhnila avstrijsko-italijanska vojna, v kateri je bil njen soprog ranjen ter ni nikdar več popolnoma okreval. Umrl je leta 1878 v Hietzingu pri Dunaju. Anastazija Aleksič-Obrenovič se je nato preselila v Novi Sad, leta 1891 se je naselila v Gradcu, kjer je, kakor rečeno, umrla koncem februarja.

Rešili so ga. V pondeljek v preteklem tednu so našli v neki tekstilni tovarni v Mariboru na kljuki obešenega 20letnega delavca I. S. Ker je še kazal znake življenja, so ga z umetnim dihanjem in gibanjem spravili k zavesti. Z rešilnim avtom so ga potem prepeljali na dom.

Izkrvavel je hlapec Franc Matjašič v Framu. V nekem vinotoču so se fantje stepili. Matjašič je dobil udarec z nožem v roko. Ker je rezilo presekalo žilo, je Matjašič hudo krvavel. Preden je prišla zdravniška pomoč iz Maribora, je izkrvavel.

Glavo si nabodel na žrebelj. V Dražencih so našli pretekli teden nekega

Župnik Jožef Čačič umrl. V četrtek, 9. marca, dopoldne je v Črensovcih v Prekmurju umrl tamkajšnji župnik g. Jožef Čačič. Pokojnik se je rodil v Harastih na Ogrskem dne 7. maja 1883, v mašnika je bil posvečen dne 2. junija 1908. V Črensovcih je župnikoval od 1. oktobra 1914 do svoje smrti. Bil je vnet in delaven duhovnik, ki mu je bila vedno pri srcu čast božja in blaginja ljudstva. Zato je bil med ljudstvom čislán in spoštovan. Pokopan je bil ob ogromni udeležbi domačih župljanov in tudi ljudi iz sosednjih župnij v sobo-

to predpoldne. Bodi mu Bog plačnik za vsa njegova dobra dela!

Umrla je v Brežicah v petek, 10. marca, gospa Ljuba Lipej, soproga tamošnjega veletrgovca, sestra mariborskega župana g. dr. Lipolda. Rajna je bila blaga gospa plemenitega srca in velike dobrotljivosti. Zato je v vseh krogih uživala izredno spoštovanje. Svojo težko bolezen je prenašala z veliko potrpežljivostjo in večkrat prejela sv. zakramente. Njene zemeljske ostanke so v nedeljo prepeljali v njen rojstni kraj Žalec, kjer se je popoldne vršil pogreb. Žalujočima soprogu in hčeri, katerima je ta izguba prizadela zelo veliko bol, kakor tudi g. bratu in vsem sorodnikom naše sožalje! Blaga rajna naj počiva v miru!

Pravnukinja cesarja Franca Jožefa, princesinja Štefanija Windischgrätz, se je v Belgiji zaročila z grofom Petrom de Querrien.

Jutra 69letnega posestnika Ivana Pešca v postelji mrtvega. Ko so ga preiskali, so dognali, da si je Pešec v noči v nemirnem spanju, ko se je premetaval po postelji, glavo nabodel na oster in dolg žrebelj. Žrebelj se mu je s tako silo zaril v lobanjo, da je nastopila smrt vsled krvavitve možganov.

Obsojen požigalec. Početkom tega meseca se je pred malim senatom magistrskega okrožnega sodišča moral zagovarjati radi štirikratnega požiga posestniški sin in hlapec Franc Novak iz Prekmurja. Obtožnica mu očita, da je v Nemčovcih zažgal kopico slame na dvorišču posestnika Janeza Horvata, gospodarsko poslopje Josipa Horvata, kopico slame posestnika Josipa Gombija, v Markiševcih pa kopico slame na dvorišču gostilničarja Štefana Dervariča. Orožnikom je izpočetka priznal samo poslednji požig, pozneje pa še ostale tri. Pri razpravi pa je spremenil svoje prvotno priznanje ter priznal zopet samo en požig. Obsojen je bil na 8 let težke ječe in na povrnitev škode oškodovanim posestnikom.

80. rojstni dan — 1. rojstni dan. Na Vačah blizu Litije na Kranjskem je slavil početkom tega meseca upokojeni poštar Janko Ilaš svoj 80. rojstni dan. Isti dan ga je njegova žena obdarila z lepim darilom, to je, s krepko deklico, ki mu jo je rodila ta dan. Ilaš je bil dvakrat oženjen. S prvo ženo je imel 9 otrok. Ko mu je pred 10 leti žena umrla, se je kot 70letnik poročil z ženo, ki je bila stara 30 let. Tekom 10 let mu je druga žena rodila 6 otrok, poslednjega ravno na njegov 80. rojstni dan.

Graničar ustrelil svojega predstojnika. V nedeljo, 5. marca, popoldne se je odigrala na jugoslovansko-italijanski meji v skrajnem krilu Poljanske doline krvava žaloigra, o kateri je izvršila preiskavo sodna komisija iz Škofje Loke. Graničar Radičkovič je ustrelil komandirja obmejne straže, kaplarja Radovanoviča. Komandir straže je bil vesten in skrben človek, doma iz Požarevca. Za ženo si je izbral Slovenko-domačinko, s katero je živel v srečnem zakonu. Bil je splošno priljubljen. Graničar Radičkovič je bil človek jako razburljive narave. Njegovo življenje ni bilo povse v redu, zato ga je kaplar Radovanovič večkrat na to opozoril. Radičkovič se je radi tega srdil na svojega komandirja. Z nabito

puško ga je v nedeljo popoldne pričakoval v stražnici, in ko je Radovanovič vstopil, je na njega ustrelil ter mu rani roko do ramena. Radovanovič je na izkravitvi umrl. Radičkovič je zbežal v neko četrto ure oddaljeno hišo, kjer se je zabarikadiriral ter na strele oblegovalcev odgovarjal s protistrelji. Oblegovalci so celo rabili strojno puško. Obleganje je trajalo poldrugi dan. Ko so oblegovalci vdrli v hišo, so našli Radičkoviča mrtvega. Bil je doma iz Niša.

Dr. Alojzij Rakun je preselil svojo odvetniško pisarno Celje, Dečkov trg št. 3 nasproti Narodnega doma.

Desetletnica ruskega sanatorija na Vurbergu.

Dne 1. marca 1923 je bil sprejet prvi bolnik v ruski sanatorij v vurberskem gradu. Grad je bil zapuščen in v slabem stanju. Vodja sanatorija g. dr. Okolokulak je pa grad v teku desetih let popolnoma prenovil. Dal je napraviti barako in balkon za bolnike, električno razsvetljavo, vodovod, sobo za Röntgenov aparat in višinsko solnce, moderno kopalnico, deloma centralno kurjavo in več drugih reči. Dne 1. marca smo obhajali desetletnico. V obednici zbrani bolniki so g. dr. Boleslavu Okoloku-

Kako v Berlinu preiskujejo komuniste.

Levo:

Italijanski kralj in kraljica v Egiptu. Na levi egiptovski kralj Fuad, sredi italijanska kraljica, poleg nje kralj.

Desno:

Podmornica z potapljalnimi perotmi. Takšno podmornico so nedavno v Ameriki spustili v morje.

laku vljudno čestitali ter so mu izrekli toplo zahvalo za njegov trud. Nato je g. doktor poročal o desetletnem delu v sanatoriju. V sanatorij je bilo sprejetih 1895 oseb, med temi je bilo 1500 Rusov, 388 jugoslovanskih in 7 tujih bolnikov. Popolnoma jih je ozdravelo v sanatoriju 841, drugim se je zdravje zboljšalo, nekateri so bili oddani v druge zavode in 79 jih je umrlo. G. vodja se je vsem zahvalil, ki so kaj storili za procvit sanatorija, zlasti predsedniku Rdečega križa g. Strandmanu in vsem drugim gospodom. Zahvalil se je tudi vsem svojim sotrudnikom, ki z njim požrtvalno delujejo v sanatoriju.

K slovesnosti je bil povabljen tudi domači župan, župnik in upravitelj, kateri vsi so g. vodju iskreno čestitali in naglašali velik pomen sanatorija za naš kraj ter so se zahvaljevali za veliko požrtvovalnost ruskih zdravnikov nasproti našemu ljudstvu. Ob tej priliki je prejel vodja sanatorija mnogo telegramov, zahvalnih in priznalnih pisem od bivših bolnikov iz Jugoslavije in iz drugih držav. Končno ta nasvet: Če čutiš, da jetika sili v tvoje telo ali te je že napadla, naglo si poišči zdravja pri ruskih zdravnikih-špecialistih na našem Vurbergu!

verstva gre kakor poplava po vsem svetu, zato je potrebno, da se vsi, ki še katoliško čutijo in katoliško živijo, združijo in gredo skupno v boj za večno veljavna katoliška načela. Zato novo osnovano Apostolstvo mož in fantov z navdušenjem pozdravljamo in vabimo v naše vrste še druge. Bodimo katoličani tudi v dejanju in ne samo na jeziku. Mogoča mora biti naša armada, da bo svet videl, da katoliška misel še živi. Ob tej priliki opozarjamo vse na postne pridige, ki se vrše vsako nedeljo v postu ob pol tretji uri popoldan v opatijski cerkvi. Govori imajo naslov o brezpravnem Kristusu.

Staroslovenska maša v Celju. V zadnjem času prirejajo hrvaški pevci po Sloveniji koncerte staroslovenskih cerkvenih pesmi. Dva taka koncerta sta se vršila že v Ljubljani in v Mariboru. Na praznik sv. Jožefa pridejo ti pevci tudi v Celje. Ob pol 11. uri dopoldne bo v opatijski cerkvi slovesna staroslovenska sv. maša, ob pol peti uri popoldan bo pa v veliki dvorani Ljudske posojilnice koncert staroslovenskih cerkvenih pesmi. Staroslovensčina je jezik, v katerem sta učila naše pradede resnic sv. vere naša apostola sv. brata Ciril in Metod. Za to vabimo vse, ki jih zanima v kakšnem jeziku sta učila nauke katoliške Cerkve sv. brata in kako sta opravljala sveto daritev, da se dopoldanske sv. maše in popoldanskega koncerta udeležijo. Spoštovati moramo svetinje naših očetov in duh svetih cerkvenih učnikov Cirila in Metoda. S tem tudi delamo za zedinjenje vseh Slovanov v eni in to je katoliški Cerkvi.

DRUŠTVENE VESTI

Fantje, dekleta, po poti prosvete naprej!

Opomin kmetskega mladeniča.

Sedanji čas nam jasno kaže, da je izobrazba velikega pomena. V preteklosti so živeli rodovi boljše življenje, da si niso v izobrazbi tako napredovali, kakor danes. To je res, toda baviti se niso morali s takšnimi težavami, kakor so sedaj. Potrebne so nam knjige in časopisi. Toda kakšne knjige in kakšni časopisi? So knjige, ki spadajo po svoji slabi in opolzki vsebini v peč in bi bilo škoda vsake minute, ki bi jo človek porabil za čitanje. Isto velja tudi za časopise, ki so protiverskega značaja in ki preradi napadajo duhovnike. Kako pa je v tem oziru s posameznimi kraji naše domovine? Ali ima že vsaka hiša katoliški časopis? Kateri ga nimajo, si ga naj nemudoma naročijo! Radi tega ne bo nobeden prišel na beraško palico. Le verjemite mi, da ne! Taka je navada naših gospodarjev, da si vsak plača »Slovenskega gospodarja« kar za celo leto naprej. Tako bodi

tudi letos! Kaj pa naši fantje in dekleta, ali kaj čitate? V prostem času vam je dobra in lepa knjiga najboljša poučilo in razvedrilo.

Nekdaj so fantje in dekleta se radi izobraževali, hodeč po poti krščanske in narodne prosvete. Fantje, ne omagajte! Če nimate sami doma dobrih knjig, pa se poslužite knjižnice, ki vam nudi krščansko čtivo. Takšne knjižnice so »Župnijske knjižnice«. To, kar te knjižnice zmagajo, vam je na razpolago! To vam tudi bo v največjo korist. Skrbno pa se ogibajte tistih, ki vam nudijo nekrščanske knjige in slabe časnike. To niso naši prijatelji. I. Š.

Pasjon v Ptuj. Na praznik sv. Jožefa, 19. marca, ob treh popoldne, se priredi v mestnem gledališču v Ptuj Pasjon ali Trpljenje in smrt Jezusa Kristusa, verska drama v 11 slikah. Sodeluje 70 ljudi. Druge vprizoritve bodo: 25. marca, 26. marca, 2. aprila, 4. aprila (ob 8. uri zvečer) in 9. aprila. Vljudno vabljeni iz mesta in iz bližnje in daljne okolice!

Apostolstvo mož in fantov v Celju. Velika celjska župnija je začutila potrebo, da ustanovi Apostolstvo mož in fantov. Ta goreča želja nekaterih se je sedaj uresničila. Lepo je bilo videti prvo nedeljo v postu, ko je lahko rečemo cela armada samih mladih ter krepkih mož in fantov pri sedmi maši pristopila k skupnemu sv. obhajilu. Val brez-

Prostovoljno gasilno društvo Jurovce pri Ptuj je imelo dne 19. februarja svoj občni zbor. Potek je bil naslednji: Podpoveljnik je poročal, da je društvo imelo v minulemu letu 5 redovnih vaj, 10 vaj z orodjem, sočelovalo je pri 9 požarih, pri katerih je imelo povoljne uspehe, pri nekaterih naravnost prvovrstne. Nadalje se je društvo udeležilo v kroju petkrat cerkvenih slovesnosti in sv. maš. Tovarish tajnik je poročal, da je društvo imelo 8 odborovih sej in 7 članskih sestankov. Ima 23 rednih članov, 10 podpornih in 24 ustanovnih članov, in sicer so to: župnik Soklič Jak, Konciljan Joško, Jelenc Angela, Kieslinger F., Maška Karl, Pen Gustav, Honomihl Alojzij, Beranič Joško, Kos Feliks, Pišak Blaž, Žur-

Iz dvajset vzrokov.

Ko se je približal kralj Ludvik XV. nekemu mestu, oglasila se je pri njem najprej deputacija mestnih očetov. Najprvo so se opravičevali, da ga niso sprejeli s streljanjem topov, rekoč, da so to opustili iz dvajset vzrokov.

»Prvi vzrok je, vaše veličanstvo, da topov nimamo, drugič —

»O, ne trudite se dalje, seže kralj v besedo, »prvi vzrok zadostuje tako popolnoma, da vam rad odpuštim vseh drugih desetnajst.«

Dobri recepti.

Nek zdravnik se je hvalil proti svojemu prijatelju odyetniku:

Pavel Keller:

10. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Spal je do poldne. Nato je dal vpreči sani in se je odpeljal proti mestu. Rešil se je nekaj kupčijskih poslov v prav veliko svojo zadovoljnost. Njegov pravni zastopnik je bil na primer iztirjal veliko vsoto, o kateri je že mislil, da je izgubljena. Tega je bil Meden zelo vesel. Šel je v vinarno, si naročil sekta in povabil k mizi krčmarja.

»Gotovo ste napravili dobre kupčije, gospod Meden?«

»Da,« je zadovoljno odgovoril Meden, »lahko sem vesel.« Pila sta in bila dobre volje.

»Nekega tihotapca iz vaše vasi so bili ustrelili, gospod Meden. Anton Jeras še piše.«

»Da, da,« je rekel Meden ravnodušno, »slišal sem praviti. Prejšnje čase je večkrat prihajal k meni. Toda kmalu se je čisto zapil.«

Raznašalec časopisov je prinesel večerni list. Gostilničar ga je preletel z očmi.

»Ravno tukajle berem: Anton Jeras, o katerem smo poročali, da je bil zadnjo noč na meji ustreljen, ni mrtev, kakor smo zvedeli iz mestne bolnišnice, ampak le težko ranjen. Sicer pa tudi ni dokazano, da je mož tihotapil, ker niso našli pri njem nikakršnega utihotapljenega blaga.«

Ko je krčmar prebral, se je ozrl v Medena. »Gospod Meden, kar naenkrat ste tako pobledeli! Kaj pa vam je? Kar sivi ste v obraz.«

»Napad!« je stokal Meden; »težave imam s srcem — alkohola ne prenesem.«

»Ali naj pošljem po zdravnika?«

Meden se je odločno branil.

In krčmar se je popeljal z njim do doma.

ABITURIENT.

Pretekla so leta. Nesrečni Colnar je še vedno sedel v ječi. Niti enkrat ni več pisal svojcem. Učitelj je poskušal, da bi posredoval. Nekajkrat je poskusil govoriti z zaprtim, kar so mu brez vsega drugega dovolili; toda Colnarja niso mogli

man Ciril, Freienreich Alfred, Kasimir Ludo-
vik, Preac Krista, Kirbiš Jožef, Albrecht Vilj.,
Dreo Vinko, Zupanič Anton, Zupanič Julija,
Hostnik Ivan, Rožman Matevž, Turk Anton,
Sitar Osvald, Čeh Martin. Poročilo tovariša
blagajnika: Društvo je v minulemu letu imelo
21.011.50 Din dohodkov in 19.608 Din izdatkov.
Potem smo sprejeli našega vaščana g. Ferdo
Kieslingerja za prvega častnega člana. Nato
so se vršile volitve. Za načelnika je bil zopet
izvoljen tovariš Zupanič Albin, kateri je ob-
nem tudi poveljnik. Za podpoveljnika tova-
riš Rožman Franjo, za tajnika tovariš Vau-
potič Ivan, za blagajnika tov. Purg August,
za odbornike: tovariši Lozinšek Vinko, Mla-
kar Martin, Kozel Štefan in Dračbaher Franc.
Za njihove namestnike: tovariša Klethofer
Franc in Skok Jože. Za pregledovalce računa:
tovariši Kranjc Ivan, Repič August in Lozin-
šek Leopold. Končno se je vršila zaobljuba.
Člani so se razšli, v svesti si svojih dolžnosti.
Na pomoč!

Šmartno ob Dreti. Kljub krizi in pomanj-
kanju se je letošnji predpust uporabljal za
različne zabave in prireditve. Je pač tako: na
eni strani ljudje, ki ne marajo za krizo, na
drugi strani pa pomanjkanje in revščina.
Kar se je pa na pepelnico odigralo, to bo pa
menda vsak pameten človek obsojal. Način
te pepelnice šale je bil docela neokusen, žal-
ljiv in v zasmeh verskim obredom. Za »pu-
šelček« pri tej komediji pa je bila mladina.
To je obžalovanja vredno!

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 19.
t. m., popoldne po večernicah, nastopi v Društ-
venem domu v zanimivi ljudski igri sloviti
razbojnik Guzaj s svojimi tovariši, ki vam je
znan že po povesti iz »Slovenskega gospodar-
ja«. Kdor pa hoče junaka te povesti поблиže
spoznati, naj ne zamudi prilike, da si ga ogle-
da na našem odru, ko bo nastopal z vsemi
svojimi slabostmi in krepostmi. Pred igro na-
stopi z izbranimi pesmimi naš domači pri-
znani pevski zbor.

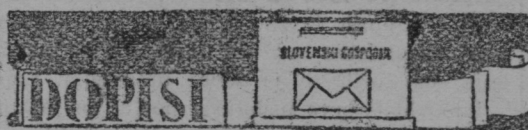
Smeh na vojaškem so- dišču.

Francosko vojaško sodišče je znano
po svoji strogosti. Na obrazih sodnikov

počiva vedno izraz resnosti in strogo-
sti. Smeh je v teh prostorih neznan
zvok. Pri zadnji razpravi pa je bilo
obilno smeha. Pred vojaškim sodiščem
se je namreč moral zagovarjati kaplar
Ravoisier. Ker je včasih prišel prepoz-
no domov, so mu kot kazni določili, da
mora po odsluženem roku še mesec dni
služiti. Ko so meseca septembra 1932
njegovi tovariši smeli iti domov, je do-
bil Ravoisier vozni list in službeno po-
velje, da se mora drugi dan prijaviti v
Etampesu pri tamošnjem letalskem
polku, kjer naj odsluži še 30 dni. Ra-
voisier se je razsrdil. Ko se je ob čaši
dobrega vinca poslavljaj od svojih to-
varišev, ki so se odpravljali domov, si
je nekaj domislil. Domislek pa je bil
ta: pošlji namestnika v Etampesu, sam
pa pojdi domov. Namestnika dobiti ni
težko, ko je povsod brezposelnih ljudi.
Dogovoril se je z nekim brezposelnim,
da bo šel mesto njega služiti mesec dni,
zato dobi 5000 frankov. Kot aro mu je
dal na roko 500 frankov. Nekaj ur kas-
neje se je krivi Ravoisier v uniformi in
z dokumenti pravega Ravoisierja javil
pri letalskem polku v Etampesu.

Vse je šlo gladko. Namestnik se je
prikazal kot poslušen vojak in ker je
bil izučen slikar in pleskar, so ga do-
bro porabili za ta posel. Čez teden dni
pa je ta mož naenkrat se naveličal de-
la in službe ter se je javil bolnega. —
»Vratna bolezen«: tako je bilo zapisano
na bolezenskem listu. Zdravnik pa je
konstatiral, da ima polipa v nosu ter
da je potrebna operacija, in sicer v vo-
jaški bolnišnici v Parizu. Da bi se mo-
ral podvreči operaciji, to ni bilo dolo-
čeno v pogodbi, ki jo je sklenil z Ravo-
isierjem. Zato mu je pred odhodom v

Pariz brzojavil, da odpoveduje sklenje-
no pogodbo. Ravoisier pa mu je odgo-
voril: »Stvar je preprosta; jaz grem
mesto tebe v bolnišnico, ti pa boš se
vrnil v Etampesu.« Menjala sta unifor-
mo. Sedaj se je pravi Ravoisier javil za
operacijo v bolnišnici. Ko ga je zdrav-
nik preiskal, mu je rekel: »O polipu ni
sledu, pač pa mora biti bolezen v sle-
piču, tam bo potrebna operacija.« Kaj
je Ravoisier hotel? Moral se je dati
operirati na slepiču. Teden pozneje je
kot popolnoma ozdravljen zapustil bol-
nišnico. Sedaj pa nazaj v Etampesu?!
Obrnil se je na svojega namestnika,
naj se vendar mesto njega vrne tje k
letalskemu polku. Namestnik pa o tem
ni hotel nič več slišati. Tako je moral
Ravoisier vgrizniti v kiselo jabolko ter
se odpeljati v Etampesu. Ko je tja do-
spel, so se nekoliko čudili, ko so ga za-
gledali. Kako to, da ima svetle lase, ko
so prej bili črni? »To je storila tista
operacija, med katero so moji lasje po-
stali bolj svetli«, je odgovoril Ravoisier.
Naslednji dan pa je izpodbil sodu dno.
Ko je namreč Ravoisier moral v stano-
vanju narednika od svojega namestni-
ka-Ravoisierja začeto delo dovršiti, je
na steno ne naslikal, marveč namazal
strahovite stvari. Tako so tej goljufivi
zamenjavi prišli na sled, Ravoisier pa
je prišel v ječo. Nedavno je stal pred
vojaškim sodiščem v Parizu. Ko je celo
zadevo pred sodniki razkladal, je v
dvorani nastal bučen smeh. Kar se še
menda ni zgodilo na tem sodišču, se je
zgodilo zdaj: vsi sodniki so se smejali.
Smejal se je tudi Ravoisier ter je z na-
smehom na ustnicah prejel kazni: pol
leta zapora.

Maribor. Poročena sta bila dne 22. februarja
t. l. v Mariboru Šerbinek Ivan, posestnik v
Janževi gori pri Selnici ob Dravi, in Brus Ma-

rija, posestniška hči iz Zgornje Sv. Kungote,
mnogoletna prednica Marijine družbe. Želimo
božjega blagoslova!

Limbuš pri Mariboru. Dne 22. februarja je v
dopoldanskih urah zatisnil svoje trudne oči
vrl krščanski mož, g. Jakob Tarbos, posestnik
v Limbušu, na svojem tako ljubem domovju.

pripraviti do tega, da bi prišel v govorilnico.
Najpotrebnejša pojasnila mu je donášal ravnatelj kaznilnice.

Železno zdravje Colnarjevo je kljubovalo
grozotnemu času. Nikoli ni bil Colnar bolan, le
bled je bil in zelo shujšan. Da bi pa pisal svojim
domov, ga niso mogli omeščati. Če so mu ob pri-
ložnostih, za katere je bilo dano dovoljenje, za
božič na primer, poslali darov, so opazili na njem
neko pritajeno veselje. Kadar pa je sedel pred
jestvinami, ki so mu bile poslano od doma, ni
mogel ničesar spraviti v grlo in je porazdal vse
svojim soujetnikom. V tej tihi jetnišnici je bil
on najtišji prebivalec. Če ga niso vprašali, ni
nikoli izpregovoril besede. Pri vsakodnevnih iz-
prehodih je imel oči uprte vedno v tla; nikoli se
ni ozrl proti tistemu koščku modrega neba, ki
je sijal tudi nad dvoriščem jetnišnice.

Gospod učitelj ni nehal s svojimi obiski;
hodil je po naročila za ženo, ki jih je čakala,
in za sina. Prej kdaj je vzel tudi pismo s seboj,
toda Colnar jih ni hotel brati.

»Če bi prebral, bi umrl,« je rekel nekoč. Če

so ga vprašali, ali se kesa svojega dejanja, je
molčal, nobena mišica v njegovem obrazu se ni
zgenila. Vesti iz doma, ki mu jih je ustno spo-
ročal ravnatelj, je poslušal molče; nihče ni mo-
gel opaziti, če ga te stvari sploh zanimajo. Le
ko mu je ravnatelj nekoč omenil, da so prišli
za kmeta hudi časi, je vzdihnil. Tedaj je pač
pomislil na svojo ženo. Ena sama novica pa ga
je izbegala: ko mu je ravnatelj naznanil, da je
sin Karel napravil zrelostno skušnjo z odliko,
je zaihtel in je jokaj skoraj dve uri.

Ko je učitelj to povedal doma, je izpreletel
svetel žarek gospé Ane upadlo lice; stisnila je
roko sinu, ki je stal poleg nje, in je tiho in vsa
srečna rekla: »Še naju ljubi!«

»Pojdi in obiži gospoda graščaka.«

»Ne vem, mati; matura vendar ni nič kaj
posebnega. Na tisoče jih je vsako leto, ki jo na-
pravijo.«

»Spodobi se,« je rekla mati. »Z nikomer dru-
gim v vasi nismo prijatelji, le z našim dobrim

»Moji recepti vedno
pomagajo!«

»Verujem, verujem«,
odgovori odvetnik, »če
bolniku ne pomagajo,
pomagajo pa tebi in
lekarni.«

Nisem obljubil.

Kaplar novincu: »Od
kod prideš tako pozno
in še brez puške? Ali
nisi slišal, da sem vam
vsem naročil, da mo-
rate biti že vsi na od-
hod pripravljeni?«

Novinec: »Res, g. ka-
plar, rekli ste to, rekli,
a jaz vam nisem za
gotovo obljubil.«

Ni ošaben.

Stotnik okrega voja-
ka, katerega je pogo-
sto videl zanemarjene-
ga in zamazanega, ter
mu reče: »Ali te ni nič

Pred sedmimi tedni je moral iti v bolnico v Maribor in to vsled zastrupljenja krvi na prstu svoje desne roke. Ozdravel je. Doma pa se mu je nato vnela trebušna mrena, kateri je kljub zdravniški pomoči podlegel. Dne 24. februarja smo ga v zelo obilnem številu spremili od doma na limbuško pokopališče. Kljub skrajno slabemu vremenu je bila udeležba zelo obilna. Ob grobu se je č. g. župnik Andrej Bračič v vznesenih besedah spominjal rajnega kot vzornega krščanskega moža in zelo skrbnega gospodarja. Njemu kot č. g. patru Placidu za udeležbo, ter vsem sorodnikom, prijateljem in znanecm bodi za udeležbo izrečena pristrčna zahvala. Rajni Jakob pa naj počiva v miru!

Marenberg. Pri nas so se zadnji čas izvršile velike spremembe. Se pozna, da je nastopil mesec marec, ko se spreminja vreme in letni čas. Sprememba je bila v občinski upravi. Odstavljena sta bila v trški občini odbornika gg. Ivan Lukas in Simon Ternik. Namesto teh sta prevzela odborniška mesta šolski upravitelj g. Mirko Lešnik in trgovec g. Josip Langeršek. Ostavko so podali na odborniška mesta župan g. Wrentschur in odbornika gg. M. Hölbling in Deutschmann. — Električno plačujemo tržani z ozirom na vporabljen množino, 5 Din od kilovatne ure, 70 par pa davka. S 1. marcem so stopili v veljavo električni števeci. — V zgornjevižinski občini je bil namesto g. Martina Falanta imenovan za občinskega odbornika g. Franc Ternik. V februarju ni bilo nobenega sejma in nobene poroke, na pokopališče pa so s šentjanževskega vrha zanesli 60letnega delavca Jurija Kopa. Prvomarčni sejma nas je povedel v spremenljivi pomladanski mesec. Prignanih je bilo samo 10 glav goveje živine. Ljudi je prišlo na sejma veliko, kupovali pa niso nič. Prvi marčni teden pa je odvedel v večnost kar dve osebi: 27letnega tesarja Fedlerja iz trga, ki je umrl na jetiki, in 79letno prevžitkarico s št. Janža Marijo Lesjak, umrlo vsled možganske kapi. Prvega so na njegovi zadnji poti spremljali gasilci, godba in pevci. Dne 7. marca je tukaj tudi bila poroka. Poročil se je tukajšnji odvetnik g. dr. Ivan Winterhalter z gđ. Eli Langeršek, trgovčovo hčerko. Priči sta bili: za ženina trgovec g. Josip Langeršek, za nevesto pa g. Leopold Gusel, trgovec v Mariboru,

ki je pa zaradi bolezni poslal namestnika. Poročal je g. dekan Jakob Messner, ki je novoporočencema spregovoril nekaj prav ganljivih besed. S spremembo vremena se je v našem kraju naselila bolezen. Španska je kar cele družine položila na bolniško postelj.

Libeliče. Tukaj od nas se prav malokdo oglasi. Zato sem se jaz namenil, če mi gospod urednik dovoli malo prostora v »Slovenskem gospodarju«, da napišem par vrstic. Tukaj pri nas imamo letos prav mlo zimo. Letos naših ljudi nič ni strah pred volkovi, kakor v zimski leta 1928-29. Pač pa jih je strah pred gospodarsko krizo, ki tlači naše kmete vedno bolj. Zraven tega je bila pretečeno leto suša, ki je znatno zmanjšala poljske pridelke. Najbolj nam primanjkuje krme za živino. Lansko leto je dobro obrodilo sadje, za katerega so naši kmetje kljub nizki ceni precej izkupili, da so imeli za najnujnejše potrebe. Glavni pridelek, ki ga pri nas vsako leto pridelamo za naprodaj, je krompir, ki pa preteklo leto ni dosegel povoljne cene. Naši kmetje se hudujejo nad krizo, tega se pa ne zavedajo, da je v organizaciji najzanesljivejša pomoč. Pregovor pravi: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. Tudi v predpustu se je poznala kriza, ker ni bilo takšnega popivanja in veseljenja, kakor je to običajno. — Fant iz Libelič.

Svečina. Še so doneli poslednji zvoki pretresljive žalostinke iz tihega svetišča »Vigred se povrne...« Na griček nad vasjo se je pomikal spreved, noseč v poslednji dom posestnika g. Jožefa Jamška. Rosilo je. Morda zato, da bi narava zatrla v sebi kal oznanjujoče pomladi, ki pokojniku ni bila več usojena. Vršil se je obred dveh čč. gospodov duhovnikov. Sledil je poslovilni govor g. šolskega upravitelja. Oči prisotnih so se orosile. Zadozele so žalostinke. V daljavi se je izgubljal njihov glas trepetajoč v tihi naravi. Ob svežem grobu pa je plakala žalujoča soproga s sinovi in hčerkama. Rajni naj počiva v miru!

Sv. Jurij v Slov. goricah. V lepem sprevedu z gg. duhovnikoma smo spremili na mirodvor dne 6. februarja telesne ostanke rajnega Alt Jožefa, bivšega kmeta, potem prevžitkarja pri svojem sinu v Partinju. Spreved je izvedel pogrebni zavod od Sv. Lenarta v Slov. goricah iz hiše žalosti do pokopališča. Obilna udeležba je pokazala, kako ljudje spoštujejo takšne

Za pomladansko zdravljenje uporabljajte
Planinka čaj
 Bahovec, ki čisti in osvežuje kri in tako obnovi celi organizem.
 Zavitek Din 20.— v apotekah. 311

može. Rajni je bil skromen in ponižen kmet, globokoveren ter goreč tretjerednik, ki ga ni motilo nobeno delo, da bi radi njega opustil vsaki prvi petek in prvo nedeljo v mesecu sprejem sv. zakramentov. Bil je mož, ki ni maral, ne dopuščal pohujšljivega govorjenja. Menda ni nikoli čez njegova usta zdrknila kakva kletev, ne godrnjanje zoper previdnost božjo. Čez 30 let je bil naročnik »Slovenskega gospodarja«, vedno zvest svojemu globokemu krščanskemu prepričanju. Vdan v voljo božjo je po težki štiritedenski bolezni, spreviden s sv. zakramenti, zatislil svoje oči k večnemu počitku. Počivaj v miru! Sorodnikom naše sožalje! — Na sedmini se je nabralo 100 Din za afrikanke misijone.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Španska bolezen pridno obiskuje naše hiše in je že nekatere presenetila smrt. Pridna 11letna šolarica Antonija Kocbek iz Ločkega vrha je še v sredo bila v šoli, v nedeljo pa že mrtva. Napila se je mrzle vode in so se ji možgani vneli. Pokopali smo jo ob udeležbi vse šolske mladine dne 14. februarja. — 24letni kmetski sin Ant. Zorman z Drvanje se je v soboto podal v klet pit in v nedeljo mu je srce počilo od prevelike sile. Pokopali smo ga dne 28. februarja. Ne pij torej alkoholnih pijač v španski bolezni, ako še hočeš živeti! — V petek dne 3. marca je oče Franc Zupe, po celem lenarškem okraju znani kmet v benediški občini, dopolnil 70. leto svojega življenja. Rojen je bil dne 3. marca 1863. 38 let že gospodaril vzorno s svojo blago ženo Julijano na svoji kmetiji. Je vrl živinorejec, zlasti pa dober sadjar. Večino svojega sadnega drevja je sam zasadil. Sedaj je vesel lepih uspehov. Veliko zaslugo za napredek kmetijstva si je pridobil kot načelnik kmetijske podružnice, ki jo je kot načelnik

sram, da si tako zane-marjen in zamazan, a tvoji tovariši so pa tako čedni?»

Vojak: »Častivredni gospod, jaz nisem tako ošaben kot drugi.«

Sitno.

Kaplar: »He, Cene, jaz ti bom pokazal, ti umazanec! Kakšna je tvoja puška umazana, kakor gnojne vile! Takoj mi pojdeš k raportu!«

Cene: »Šele sedaj v naglici vidim, da sem vzel vašo puško, gospod kaplar!«

Zvit odgovor.

General častniku: »Kaj se smejete, ako vas resno o vaših dolžnostih opominjam?«

Častnik: »Ne zame-

gospodom učiteljem in prav malo tudi z gospodom v gradu. Vselej mi je, kakor da bi prisijal solnčni žarek v hišo, kadar stopi gospodična Ema čez prag.«

»V teh osmih dneh, odkar sem doma, je še ni bilo. Ali še kaj pride po vodo k studentu?«

»Redkokedaj! Stara Golobovka jo vsak dan sama pride iskat. Drugi ljudje o mrliški vodi, kakor jo imenujejo, ne marajo ničesar slišati.«

Te besede je izgovorila mati z veliko nevoljo. Sin je pristavil:

»Saj jim ni več treba hoditi ponjo! Za nas je še boljše tako!«

Nato se je pripravil za obisk na gradu. Več ko pol ure je stal pred malim zrcalom na steni. Lase si je skušal uravnati trikrat, kravato je zavezal šestkrat. Zelo tehtno je premišljeval, ali naj tisto malo puha pod nosom pusti, ali ne. Obiska pri gospodi vendar ne bomo delali, ne da bi se prej obrili! Toda britve ni imel, k brivcu v vas pa mu je bilo preveč od rok. Zato se je odločil na pot kar s puhom pod nosom. —

To je bila težka pot. V primeri z njo matura

ni bila nič. Celo matematike se ni bil ustrašil. Njegov najboljši prijatelj se je jezil, da to »konfederstvo, matematika« še vedno ni odpravljeno. Trdil je, da je to pravzaprav zadeva ministrstva za ljudsko blaginjo. To pa da najbrž spi, kadar so tako važna vprašanja na dnevnem redu. —

»Grad« ni bil nič kaj posebnega. Čedna, pa preprosta gosposka hiša sredi parka.

Gračak je bil mož petdesetih let, z rjavo brado. Človekoljubnost se mu je brala z obraza. Kajti »ni je pravičnosti na zemlji, po kateri bi postali obrazi to, kar so ljudje.«

Gospod je peljal Karla v svojo sobo.

»Zelo sem vesel, da ste me obiskali, mladi prijatelj. Naš dobri gospod učitelj mi je pripovedoval, s kako lepim uspehom ste napravili matura. V vseh predmetih ste bili ustnega izpraševanja oproščeni.«

»Saj to nič ni,« je rekel Karel, »z menoj vred so bili oproščeni še trije drugi. V vseh gimnazijah je tako.«

»No, pa vendar! Ali kadite?«

vodil 25 let. Še večje so njegove zasluge na združnem polju. 32 let že vodi vzgledno našo posojilnico, ki je postala v njegovih rokah krepek denarni zavod. Ko se je pri nas ustanovilo pred 34 leti katoliško bralno in gospodarsko društvo, mu je bil Zupe dolga leta podpredsednik. 30 let je sodeloval v lenarškem okrajnem zastopu kot odbornik in ravno toliko let kot član načelstva okrajne hranilnice. 14 let je županoval na splošno zadovoljnost benediški občini in je še sedaj njen delavni in modri odbornik. Dolgo let je tudi ud krajevnega šolskega odbora. Svojih 7 otrok je vzgojil v pravem krščanskem in slovenskem duhu in jim je najboljši oče. Njegova hiša je med najzavednejšimi v celi župniji. Znan je oče Zupe tudi vsepovsod kot odločen katoličan, ki vzorno izpolnjuje svoje verske dolžnosti, je tudi član moške Marijine družbe in redno vsak dan prihaja k sv. maši. S svojo odločno in prepričevalno besedo je že mnogim pokazal pravo pot. On je vzor pravega slovenskega rodoljuba in jugoslovanskega državljana. Vsi ga spoštujemo in ljubimo zavoljo njegove skromnosti in dobrosrčnosti ter vsestranske delavnosti. V zadnjem času je postal tudi predsednik župnijskega odbora Katoliške akcije. Ker je še čvrst korenjak, upamo, da še bo veliko dobrega storil. Naj ga Bog ohrani Cerkvi in domovini še premnoga leta! Naj najde vsepovsod mnogo posnemovalcev!

Po potresu na Japonskem.

Sv. Anton v Slov. goricah. Imeli smo sveti misijon, katerega so vodili misijonarji lazaristi od sv. Jožefa nad Celjem. Udeležba vernikov je bila ogromna, Bog daj zaželjene uspehe! Z veseljem smo v nedeljo pozdravili našega g. kaplana, ki se je ravno o sv. misijonu

vrnil med nas. — Smrt kosi neprestano. V nedeljo dne 26. februarja smo zagrebli pridnega moža Franca Hvolič, mizarskega mojstra iz Andrenjec. Pokojni je bil član društva starih vojakov. Kakor so nekdanj pred 28 leti bivši veteranci prvič pri Sv. Antonu priredili vojaški pogreb njegovemu očetu, tako je sedanje društvo v isti grob prvič zagreblo svojega člana. Pokojni zapušča vdovo, pet nepreskrbljenih otrok in 85 let staro mater. V četrtek smo pa pokopali komaj 19 let staro Marijino družbenico Mimiko Vrščič, ki je preminula kot žrtev jetike. Naj v miru počiva!

Prizor iz Džehola po japonskem obstreljevanju. Ljudje se vračajo v svoje hiše.
— Levo: Japonskega špijona peljejo Kitajci na morišče.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Daleč na okrog znano Žmavčevo hišo v Zgornji Voličini je zadela bridka usoda. Preminul je dne 16. februarja edini sin Avguštin. Komaj 27 spo mladi je preživel in je že moral v prezgodnji hladni grob. Rajniki je posvetil vse svoje mlado življenje katoliški ideji. Bil je od svoje otroške dobe do razpusta Orlovske zveze zvesti član organizacije, nadalje tudi član bralnega društva, kjer smo ga tudi večkrat videli na odru. Tudi pri vseh cerkvenih slovesnostih je zmiraj sodeloval, redno prejemal sv. zakramente, katerih je bil tudi na zadnjo uro

»Tu in tam kakšno cigaro.«
»Kaj? — Cigaret ne?«
»Ne, imeli smo majhno dijaško zvezo in v tej zvezi je bilo prepovedano, kaditi cigarete.«
»Zakaj?«
»Ker že vsak mlečnozobec kadi cigarete.«
»Imenitno! Kaj pa z alkoholom?«
»Pili smo le vino.«
»Gosposko! Ali ste veliko pili?«
»Vsako nedeljo kozarec.«
»No, to je zmerno. To je celo čez mero zmerno!«
Ljubeznivi gostitelj je naročil vina in cigar. Medtem pa je prijazno potegnil Karla za kocine pod nosom.
»No, saj vam že kar lepo poganja.«
Karel je zardel.
»Žalibog nisem imel priložnosti, da bi se bil obril.«
»Nikar se ne brijte! Poglejte mene, kakšno dolgo brado imam! Je sicer prekleto nemoderna

ta brada, toda pogledajte si le te opice, ki jih poravijajo v brivnicah!«
Natočil je vina.
»Samorasel mora človek biti! Ta kmetška samoraslost, mladi prijatelj, vam tudi na univerzi nikoli ne sme izginiti! Samoraslost je zdravje.«
In srčno se je zasmejal.
Karel se je le nerad udal, da je prijel za kozarec. Nato sta si napila.
»Na vašo bodočnost!«
»Hvala, gospod graščak.«
»In sedaj, mladi prijatelj, naj vas vprašam, kaj boste študirali?«
»Oh, če bi bilo po mojem, bi pač rad študiral medicino, toda vem, da se bom moral oprijeti poljedelstva.«
Gospod graščak se je nenadoma zelo zresnil.
»Karel,« je rekel, »ali vam smem tako reči?«
Karel je z vnemo prikimal.

rite, g. general, »da tako ravnam. Če se držim resno, vedo moji tovariši takoj, da ste me okregali; če se pa držim na smeh, menijo, da ste me povabili na kosilo.«

Veliki zajec.

Ruski kmet, ki še nikoli ni videl osla, pride na Francosko. Ko ondi nekoč zagleda osla, se začudi ter pravi: »Za Boga svetega! Tukaj imajo pa strašno velike zajce; ušesa imajo taka, da bi jih bilo dovolj dati enkrat v ješprenj kuhati!«

Hvaležnost.

Trgovec ginjen: »Vi ste moji hčerki rešili življenje, dobri človek, — naročite si pri meni 1000 smodk, dobite jih 10% ceneje!«

Dalje sledi.

deležen. Pri vsem tem pa ni zanemarjal domačih kmetijskih del. Posebno skrb in veselje je imel s sadjarstvom in z živinorejo. Kako priljubljen je bil pri ljudeh, je pokazal njegov veličasten sprevod. Pri odprtem grobu se je z iskrenimi besedami poslovil od njega g. Fr. Kerič iz Maribora. Vzgleden mladenič, počivaj v miru!

Žikarce pri Sv. Barbari v Slov. goricah. Naša občina je dobila zelo lepo, čisto koruzo, postavljeno na Ptuj. Cena ji je bila 80 par in sedaj na domu pride na okoli 90 par. Kmetijskemu odboru vsa čast in lepa hvala za nemali trud za nabavo, posebno g. načelniku A. Schikerju!

Polenšak pri Ptuju. Prešmentani predpustni čas, da si tako naglo minil, ž njim pa tudi vse zabave in vesela gostovanja, ki so se letos vršila v znamenju težke gospodarske krize. Polenšani se nismo zabavali, ne z veseljenci, pa tudi gostij smo malo imeli. Le bori trije parčki so se junaško odločili skupno prenašati težave zakonskega stanu. Menda je temu res kaj kriv dolgi predpustni čas. Saj si v tem dolgem času vsak devetkrat dobro premislil, predno reče trikrat »da«. Pa tudi to so nekateri junaško prestali. Lojze Petek v Prerodu je kar smuknil k sosedovim po fletno Nežico ter zdaj skupno gospodarita na njenem domu. Martin Zavec pa je šel dalje v Juršince k Bezjakovim. Tam na ženinem domu upa, da mu bo sreča mila. Dobili pa smo novo gospodinjjo v Brezovce iz znane hiše Pihlerjeve v Mosteh, župnije šentilovrenčke. Ta se je omožila s pridnim mladeničem Joško Slodnjakom iz Botkovec ter se skupno z njim preselila na lepo kmetijo Krampergarjevo v Brezovcih, katero je ženin podedoval od svoje dobre tete. Novi gospodar je iz znane Slodnjakove hiše v Botkovecih, brat dr. Ant. Slodnjaka, književnika in pisatelja v Ljubljani, in se je prej mnogo udeleževal v katoliških organizacijah pri Sv. Lovrencu. Vsem novoporočencem naj bo pot skupnega življenja posuta z obilno srečo in z božjim blagoslovom! — Tudi njiva mirnega počitka je v tem času sprejela v svoje okrilje dobrega farana, pridnega sosedu ter vedrega šaljivca Majcen Antona iz Polenec. Smemo pač o njem reči, da je bil mož prijaznosti in darežljivosti. Z nikomer ni imel nikdar sovražnosti in je čakal lepo starost nad 70 let. Podlegel je težki boleznimi, vodeniki. Zadnjo nedeljo pa so belo oblečene deklice nosile krstico umrle petletne Ljudmille Pintarič iz Braclavec, sestro naše ga pridnega ministranta Toneka. Starši, sestre in bratje tu ostali žaljujejo, a mala Milica se že radostno veseli med angelci. — Prav nič se ni naš polenski dopisnik zmotil, ko je zadnjič pisal, da nekateri ljudje res vse kradejo kot srake. Leto starega ščetinca so ukradli neke lepe noči iz Veldinovega svinjaka v Braclavcih. Ker pa je tat precej dobro poznat, bi bilo na mestu, da bi se mu temeljito izprašala njegova svinjetina željna, mastna in umazana vest. Tam nekje iz Lasigovec pa so iz zaklenjenega kurnika izginile lepe debele kokoške. Domneva se, da se je nebodigatreba tat že ravno zvečer dal zakleniti v kurje prenočišče. Gotovo je bil ta človek dobro poznat s kokoški in z zapahom Muhičevega kurnika. V posmeh je še z rahlim trkanjem na okno naznanil, da so lepe kokoške že dobro sprijateljene z novim gospodarjem. Enake nevesele in za nekatere gospodarje neprijetne novice se čujejo od vseh strani. — Radovali smo se že, da letos ne bomo imeli snega, a smo se precej zmotili. Pretekli teden nam je nebo radostno sipalo, par dni noč in dan obilo belega snega. V tem smo pust imeli po starem izre-

ku na topli peči, pričakujoč, da bomo obhajali Velikonoč na zeleni trati v objemu toplih spomladanskih solnčnih žarkov.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V soboto dne 4. marca, okoli 9. ure zvečer, se je zgodil obšodbe in obžalovanja vreden zločin. Dva brata, 24letni C. K. in 19letni njegov brat Ivan, sta prišla zvečer vinjena domov. Kmalu je nastal med njima prepir, v katerem je Ciril Ivana z nekim lesenim predmetom udaril po glavi tako, da je Ivan pri priči bil mrtev.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Vsakogar je iznenadilo in globoko pretreslo, ko se je dne 20. m. m. raznesla vest, da je v 51. letu svoje starosti za vedno zapustila dolino solz Apolonijsa Kovačec v Samušanih. Rajna je bila svojemu možu ljubezniva žena, pridna in skrbna gospodinja, svojim otrokom pa dobra, zgledna, krščanska mati. Prav posebno je imela »odprto srce in odprte roke za vsakerega trpečega brata«; zato jo bodo zlasti v tem reveži hudo pogrešali. Prav takih žen bi potrebovali v današnjih hudih časih. Zato se nam je vsem milo storilo, ko smo dne 22. februarja ob obilni udeležbi polagali njene zemske preostanke k večnemu počitku. Upamo, da je sedaj že združena s svojo pred 6 leti umrlo hčerko Nežico, za katero je vedno žalovala. Ljubezniva sosedu in premnogim krstna in birmenska botrala Z besedami nagrobnice, ki so ti jo pevci zapeli ob odprtem grobu, kličeš: »Molite za me, molite za me, to prosim, ne pozabite!« Sveto ti obljubljam, da te bomo ohranili do konca dni v najlepšem hvaležnem spominu! Vzor prave krščanske matere in gospodinjje, uživaj pri Vsemogočnemu zasluženem plačilo! Ostalim naše sožalje! — V letošnjem predpustu so se pri nas poročile med drugimi tudi tri vrle mladenke Marijine hčerke in sicer: Korpar Ema z mladeničem Lukman Štefanom od Sv. Miklavža pri Ormožu; Geč Terezija je pridobila na svoj dom novega gospodarja Fr. Krabonja od Velike Nedelje; Micko Bukovec, večletno cerkveno pevko sopranistinja, pa je odpeljal na svoj novi dom naš domačin Korpar Ciril, organist pri Sv. Martinu pri Vurbergu. Želimo jim obilo sreče in božjega blagoslova v njihovem novem stanu!

Cezanjevci pri Ljutomeru. Milo in otožno so zapeli zvonovi dne 19. februarja in oznanjali bližnji in daljni okolici, da nas je za vedno zapustil naš ljubljani Joško Pihlar v cvetu mladosti, star komaj 16 let. Dragi Joško! Tako mlad si še bil, tako rad bi še živel, a ni ti bilo dano. Neskončna božja previdnost je odločila drugače in Tvoja duša je pohitela v naročje Njega, katerega si ljubil vse dni svojega mladega življenja. Težko nam je bilo ob Tvoji ločitvi, saj si bil priljubljen pri vseh, toda tolažimo se s tem, da se božji volji ne moremo ustavljati. Tvoj spomin bo živel vedno med nami. Tvoja duša, upamo, že uživa neminljivo veselje večne mladosti. Na cezanjevskem pokopališču pa se dviga nov grob, ki kliče tudi nam: Bodite pripravljeni, ker ne veste, kdaj vas pokliče Gospod. Spavaj sladko, dragi Joško! — Fant.

Veržej. Majhna in priprosta je naša farna cerkva sv. Mihaela, tako majhna, kakor je majhna župnija. Vendar nas vabi v to cerkev vsako nedeljo nekaj, česar v mnogih drugih večjih cerkvah pogrešamo, to je lepo ubrano petje. Brez izjeme vsako nedeljo imamo priložnost slišati raz kora nove pesmi lepodonečih ubranih glasov domačega pevskega zbora, ki se že tretje leto neumorno trudi z rednim vežbanjem povzdigniti slovesnost nekrvave daritve do višje in višje stopnje. Ob večjih cerkvenih praznikih nam pa poda naš cerkveni pevski zbor tudi latinske, za kmetijske pev-

ce gotovo težavne maše. Pa to še ni dovolj. V svoji neutrudljivi vztrajnosti so dali letošnje leto naši cerkveni pevci v svoj letni program cerkveni koncert, ki ga bodo priredili na Marijin praznik, dne 25. marca t. l. Kdo se ne spominja zadnjega cerkvenega koncerta veržjskega cerkvenega pevskega zbora? Gotovo vsak. Kajti ni bilo na tem koncertu nobenega udeleženca, ki bi po koncertu ne nesel na svoj dom najlepših vtisov. Opozarjamo torej že sedaj vse ljubitelje lepe cerkvene glasbe na cerkveni koncert, s katerim nas bodo razveselili dne 25. marca t. l. veržjski cerkveni pevci v svoji župnijski cerkvi. Skrbimo, da bode dne 25. t. m. cerkev sv. Mihaela v Veržju napolnjena do zadnjega kotička, da bomo s tem dali našemu cerkvenemu pevskemu zboru vsaj nekaj zadoščenja za ves njegov celoletni trud in požrtvovalnost, kajti gotovo je, da se nam bodo pevci za našo majhno žrtev stoterno oddolžili z lepim petjem.

Zgornja Pelskava. V najlepši moški dobi, 38 let star, se je tako hitro ločil od nas Franc Hajšek, posestnik v Bukovcu. Pri podiranju dreves na sadonosniku se je ponesrečil in obležal na licu mesta mrtev. Zapušča ženo in sedem otročičev. Pokojni je bil strogo krščanskega duha, velik dobrotnik revežev ter skrben gospodar. V njegovo hišo so prihajali samo katoliški listi. Bil je zvest naročnik tudi »Slovenskega gospodarja«. Pogreb, kakršnega že dolgo nismo videli, in številni venci, so nam pričali, kako je bil pokojni povsod priljubljen. G. župnik se je v pretresljivih in v srce segajočih besedah poslovil od rajnega. Pevski zbor je pa zapel pred hišo žalosti in ob grobu dve nagrobnici. Dne 10. februarja smo pa spremeljali na zadnji poti Štefana Poharc, posestnika v Selah. Pokojni je bil več let župan. Njima večni mir, ostalim pa naše sožalje! — Porok smo imeli letos v predpustu samo tri, pravijo, da je kriza. Dne 22. februarja sta se poročila g. Karl Poharc, posestnik in župan v Selah, in Pavla Mohorko. Oba sta bila več let cerkvena pevca. Novoporočencema želimo obilo sreče in božjega blagoslova v zakonskem življenju! — Požigalčeva roka je spet začela svojo peklenko delo. V soboto dne 4. t. m., zvečer ob pol 7. uri, je pogorelo gospodarsko poslopje g. Šeter v Spodnji Polskavi. Vkljub vsem naporom orožnikov se še ni posrečilo dobiti pravega požigalca v roke pravice.

Št. Janž pri Velenju. Tudi veseli pustni dnevi so morali doživeti krizo, da še nikdar takšne. Pustna nedelja, ki je obetala biti letos še posebno vesela, se je razblinila v strašno pustno nedeljo. Vse veselje je zamrlo pri fantih in dekletih. Bilo je kakor v grobu. Tudi poročno veselje ni tako bohotno pognalo ko druga leta. Samo dve poroki. Poročila sta se vrla člana in delavca našega bivšega prosvetnega društva: Cvikel Ivan, ki je popeljal Žoher Franciško, po domače Vestrovo, pred oltar in na lepo Petruhovo domačijo, in Videmšek Jožefa, po domače Lekšova, ki je, zapustivša ljubljani rojstni dom in župnijo, našla pri Matevževih v Hramšah, župnija Galicija, obširen in, kakor smo prepričani, tudi srečen dom, kamor jo je odvedel ženin Pušnik Jožef. Želimo iz vsega srca, da bi v družinsko srečo nikdar ne zašla vsiljiva kriza, ampak veselje poročnega dne ostalo trajno. Bog in njegov blagoslov hodi z vami! — V vsej tihoi sta v domačem krogu obhajala dne 24. februarja svojo srebrno poroko ugledna in spoštovana zakonska Delakorda Franc in Jožefa. Želimo jima, da bi v krogu svoje ljubljene družine čila in zdrava uživala tudi poslej le srečne dni in v srčni zadovoljnosti doživela še zlati jubilej.

Devina pri Slov. Bistrici. Tukaj je umrl 7. marca ugleden kmet g. Gašpar Leskovar, dolgoletni bivši občinski odbornik in župan, v 70. letu starosti. Pogreb se je vršil dne 9. t. m. Pri hiši žalosti se je v vznesenih besedah poslovil od rajnega v imenu občine sedanji župan g. Fr. Obersne, v imenu sosedov pa g. Jesih. Pevski zbor mu je zapel pri cerkvi »Vigred se povrne«, pri grobu »Blagor mu«. Rajnki je bil priljubljena in spoštovana osebnost pri vseh, ki so prišli z njim v dotiko, kar je pokazala tudi mnogobrojna udeležba pri pogrebu. Bodi mu zemljica lahka! Težko prizadeti družini naše sožalje!

Negova-Lokavec. Pretekla so jedva tri leta in tri meseci, kar je neizprosna morilka smrt nenadoma pretrgala nit življenja Mariji Hamlerjevi, ki je živela v slovesu skrbne gospodinjice, zelo dobre soproge svojemu možu in zelo ljubke matere svojim štirim otrokom. Ni še rana zacelila, katero je vsekala kruta bela žena s svojo koso in že zopet se je v drugi polovici preteklega meseca pritihovala v Hamlerjevo hišo ta nepoklicanka ter tokrat prav zahrbtno iztrgala otrokom iz njih središnje njim nadvse draga in ljubljene očeta. Kdo v tem kraju ni poznal dobrega, skrbnega in vedno dobrovoljnega Hamlerja? Ni ga več med živimi! Nedavno se ga je lotila španska in v zadnjih dneh njegove desetdnevne bolezni se je še pridružila pljučnica in precej nato je ugasnilo njegovo zemeljsko življenje. Vsi, ki smo ga poznali, želimo: dobri Bog ga naj za vse skrbi, mnoge trude in obilno trpljenja obilno poplača nad zvezdami! Pri Njem naj se veseli, katerega je vedno ljubil v življenju, in v Njegovi tovaršiji tudi podal v daljno večnost. Njegovim otrokom pa izražamo naše globoko sožalje za njihovo nenadomestljivo izgubo!

Koračiči pri Sv. Tomažu. Mi imamo v naši vasi dihurja, ki pobira jajca po gnezdih doma in tudi pri sosedih. Ko je dne 1. marca nesel neki posestnik v trgovino jajca, je dobro porabil to priliko, vlomil dvojna, dobro zaklenjena vrata in bil takoj v hiši. Ker jaje ni bilo, si je nagraabil: 1 lonec medu, žepno uro in dve puški. Ko pride posestnik domov, je skočil skozi vrata v bližnji gozd s tako silo, da je pozabil na lonec medu. Orožniki so mu bili takoj za petami. Svojo hudobijo je takoj priznal, saj ni bila prva in menda tudi zadnja ne. Sedaj upamo, da bomo lahko prodali več jajc.

Gornjegrajski okraj. Z odlokom ministrstva v Beogradu je ponovno nastavljen za srezkega šolskega nadzornika v Gornjemgradu g. Fr. Lužnik. S tem so jasno ovržene zlobnosti, ki so jih gotovi ljudje proti njemu vprizarjali. Značajnemu mladinskemu vzgojitelju je tako dano vsaj malo zadoščenje. Številne, zlagane, oziroma pretirane ovadbe proti našim poštenim možem so v našem okraju stalno na dnevnem redu. Ali je to delo za kulturno povzdigo naroda in države? Naj bi dotični ljudje rajše nekoliko razmotrivali težak položaj naših tlačavcev in kmetov, ki jih kot težko breme tlačijo neznanos gospodarska stiska. Sodbo o ovajanju si bo naše ljudstvo samo napravilo.

Braslovče. Umrl je dne 3. marca posestnik v Parižljah I. Turk. Bil je priden gospodar, krščanski mož, dolgoletni naročnik »Slovenskega gospodarja«. V Rakovljah pa je umrla M. Jelen. Pokojnima večni mir, preostalim naše sožalje! — V nedeljo dne 5. t. m., ob 3. uri popoldne, se je vršil občni zbor kmetijske nabave in prodajne zadruge, ob 4. uri pa je imela Hranilnica in posojilnica svoj zadnji letni občni zbor. Oba zavoda lepo napredujeta, vključ hudi gospodarski krizi. Želeti

je, da bi še bolj obiskovali, posebno prodajalno. — Pevsko društvo pripravlja eno lepo igro, še lepšo ko zadnja ob občnem zboru, na katerem je bilo vse zadovoljno z igro, petjem in prosto zabavo!

Lavrč. Težko je bilo slovo od mnogoč. gosp. konz. svetnika in dekana Antona Podvinskega, ki se je s 1. marcem t. l. odpovedal svoji župniji in dekaniji. Kot goreč dušni pastir in vzoren gospodar je storil veliko dobrega v blagor svojih župljanov. Zato ga bodo ti zelo pogrešali. Pokoj, ki si ga je izvolil po 41letnem gorečem dušnem pastirstvu, hoče preživeti v Hrastju pri Kranju, kjer bo še nadalje deloval v božjo čast in blagor vernikov. Mi pa ohranimo blagega g. dekana v najlepšem spominu! — Na Gorenjsko so ga sprejeli: njegov kaplan g. Jarh in župnik od Sv. Trojice, g. Jazbinšek, in župnik od Sv. Vida g. Soklič. V Hrastju, kjer se je naselil, so mu naredili sijajen sprejem. V Kranju je na postaji čakala velika ljudska množica. Čakalo ga je 19 jezdecov, prvi v gorenjski narodni noši z veliko zastavo. Ko smo se v kočijah peljali proti Hrastju, so pozdravljali na obeh straneh cele množice, ki so se veselile, da pride po dolgem času zopet duhovnik v zapuščen Hrastje. V Hrastju je bil sprejem veličasten. Vse v zastavah, vse v vencih in v slavolokih. Pozdravili so: g. župan, g. cerkveni ključar, otroci, dekleta, fantje, možje. V cerkvi je pozdravil g. dekana šenčurski župnik, č. g. Janez Piber, ki je ljudem priporočal, naj ubogajo novega gospoda. Po blagoslovu se je zbralo več duhovnikov v župnišču. Poleg domačega župnika Pibra so bili še: bisermasnik Blaž Grča, g. tit. prošt Rajčević, katehet Žužek in delavni domači kaplan Vavpotič. Prisrčnim pozdravom se je pridružil tudi patron završki g. Ulm, ki je tudi prihitel na Gorenjsko. Razšli smo se z željo, da bi Bog ohranil g. dekana v prijaznem kraju, v modernem prenovljenem župnišču, še mnogo zadovoljnih in zdravih let!

Viničarški vestnik.

Viničarsko komisije so razprave v spornih zadevah med viničarjem in vinogradnikom, ki se vrše v občinskih uradih tiste občine, kjer stanuje viničar. Komisijo predlaga viničar ali vinogradnik, sklicuje pa jo samo župan. Viničar si more izbrati za zastopnika kogar hoče. Ker obstoji strokovna organizacija viničarjev, je razložljivo, da se vsak viničar obrača k njej po zastopnika. Organizacija pa tudi določa v taka zastopstva svoje najboljše ljudi. Komisije so lahko javne. Sklepi viničarskih komisij imajo sodno veljavnost. Viničar ali vinogradnik ne moreta vložiti tožbe, ki je medsebojnega službenega značaja, pri sodišču, dokler ni o tem razpravljala viničarska komisija. Stroškov postopanja pred viničarsko komisijo ni nobenih, zato se pametni vedno sporazumejo. Še vedno je bila boljša kratka sprava, kot pa dolga pravda.

Za službo mora imeti vsak viničar posebno viničarsko knjižico. Veljavne so samo knjižice sedanjega novega viničarskega reda, dočim so vse druge take knjižice starih še avstrijskih redov razveljavljene. Vsi, kateri še nimajo novih viničarskih knjižic, poskrbite si jih. Dobe se tudi pri »Strokovni zvezi viničarjev« v Ljutomeru.

Strokovna skupina viničarjev Maribor sklicuje svoj redni občni zbor v nedeljo dne 19. marca, ob 8. uri popoldne v prostorih Delavske zbornice, III. nadstropje v Mariboru, z dnevnim redom: poročilo odbora in nadzorst-

va, volitev, poročilo tajnika zveze in slučajnosti. Viničarji in viničarke, dolžnost imate, da se občnega zbora svoje stanovske organizacije udeležite.

Potres v Kaliforniji.

Početkom marca je potres razsajal na zapadni strani Velikega ali Tihega oceana (morja) na Japonskem, teden dni kasneje pa na vzhodni obali v Kaliforniji, ki spada k Zedinjenim državam Severne Amerike. Potres se je začel v petek, 10. marca, malo pred 6. uro zvečer ter je trajal celo noč do ¼ na 4. uro zjutraj. Tudi v soboto in naslednje dni so se sunki ponavljali. Že po prvih potresljajih se je ljudi lotil strah. Bežali so iz podirajočih se hiš, kolikor so mogli. Vsem se to ni posrečilo, ker so jih prej dosegli podirajoči se stropi in stene ter jih pod seboj pokopali. V mestu Los Angeles so popokale vse kanalizacijske in vodovodne cevi, vsled česar se je voda razlila po ulicah in hišah. Udrla je tudi v mestno bolnico, ki je bila prenapolnjena z ranjenci, med katerimi je val vode povzročil nepopisen strah. Ker je prenehala tudi električna razsvetljava, se je bolnikov in ranjencev polotila takšna zbeganost, da so nekateri iz višjih nadstropij kar poskakali na ulico, kjer so obležali s polomljenimi udi. Pojavili so se tudi požari, ki jih vsled splošne zmede niso mogli pogasiti. Še le zjutraj se je posrečilo oblasti napraviti red, da so mogli požare krajevno omejiti. V mestu je bil naval na bolnico tako velik, da so dovažali vsako uro 700 ranjenih. Nad 6000 ranjencev pa so morali namestiti v zasilnih bolnicah. Največje razdejanje pa je potres povzročil v mestu Longbeahu. Od 6200 hiš je večina v razvalinah, ali pa so pogorele. Kar je ostalo, je porušil ogromen morski val, ki je bruhnil po obali. Samo v tem mestu je na stotine mrtvih in 1500 ranjenih; že v prvih jutranjih urah v soboto so izkopali izpod razvalin 120 trupel. Prizadeti so od potresa tudi drugi kraji. Vse potresno ozemlje znaša 6000 kvadratnih milj. Kakor običajno, so se na več krajih tega ozemlja pojavile razbojniške tolpe, vsled česar je bilo proglašeno obsedno stanje. Predsednik Zedinjenih držav Roosevelt je odredil, naj se v prizadete kraje pošlje vojaštvo in mornarica, ki naj z vsemi močmi pomaga prizadetemu prebivalstvu. Kakor javljajo novejša poročila, se potresni sunki vedno še ponavljajo, kajpada z manjšo močjo. Pod razvalinami so našli nove žrtve, 126 ljudi. Ranjencev je vsega skupaj 5000, od teh je 1000 v bolnicah. — Gmotno škodo cenijo na 45 milijonov dolarjev.

VELIKA SLIKA DR. KREKA

za Din 50.— se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Naročajo jo naj razna društva, pisarne, župni, šolski in občinski uradi, pa tudi privatniki. Tiskarna sv. Cirila oskrbi tudi okvir.

Da dobiš žepni koledar »Slovenskega gospodarja«

Kupi v sledečih prodajalnah vsaj za Din 100.— blaga:

Ivan Trpin,
manufakturna trgovina v Mariboru, Vetrinjska ulica 15.

Poslednje vesti.

Pred državno sodišče. Državno sodišče za zaščito države je na predlog državnega tožilca izvedlo kazensko preiskavo proti g. dr. VI. Mačku zaradi zločinstva po čl. 3 zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi. Odredilo je proti njemu preiskovalni zapor. Dr. Maček je bil 11. marca preepljan v zapor državnega sodišča za zaščito države. Tudi proti g. dr. Antonu Korošču vodi isto sodišče kazensko preiskavo zaradi zločinstva po čl. 3. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi.

Poljska zbira čete. Radi razmer, ki so vsled narodnosocialistične vlade zavlada v Nemčiji, je Poljska poslala v Gdinfo ob morju dva vojaška transporta z ulanci, kateremu je še sledil en vojaški transport s pehoto. Obenem so pristali poljski parniki z municijo na takozvani Westerplatte. Kdor ima to postojanko, obvladuje ne samo gdansko пристanišče, marveč tudi celo mesto Gdansko. Proti temu je protestiral predsednik svobodnega mesta Gdanska in tudi komisar Zveze narodov, ki stalno biva v tem mestu, češ, da je to kršitev mednarodnih določil.

Soprogo italijanskega veleposlanika pretepli. V petek je skupina narodnosocialističnik napadalnih oddelkov napadla neki avto, v katerem se je vozila žena italijanskega veleposlanika v Berlinu. Ker gospa južnjaško izgleda, so mislili, da je židinja. Izvlekli so jo iz avtomobila, zavlekli v neko vežo in jo močno pretepli. Nato so jo odpeljali na policijo, kjer se je ugotovila pomota. Hitler je ponudil italijanskemu veleposlaniku vsako zadoščenje.

Beg iz Nemčije. Iz Nemčije bežijo v velikem številu znani književniki, pisatelji, profesorji, gledališki in filmski igralci, ker se ne čutijo varnih. Večina se jih naseli na Dunaju, nekateri tudi na Čehoslovaškem.

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Iz zaporov rogaškega sodišča se je vrnil v soboto g. kaplan Alojzij Sunčič od Sv. Križa pri Rog. Slatini.

Žalec. † Ljuba Lipej. Kako čast in spoštovanje je uživala rajna gospa Ljuba Lipej, je pokazala ogromna udeležba ljudstva na njeni poslednji zemeljski poti v Brežicah, kakor tudi v Žalcu, kjer si je želela počivati poleg svojih staršev in sorodnikov. V Žalcu je vodil pogreb č. g. konz. svetnik in župnik A. Vetrinik ob veliki asistenci. Po končanih obredih je dolgoletni prijatelj njene hiše, č. g. župnik Josip Pečnak v prisrčnem govoru orisal vrline rajne gospe kot krščanske žene in matere, njeno globoko vero in njeno ljubeznjivost in gostoljubnost nasproti vsakomur, zlasti tudi nasproti duhovnikom. Solze iskrene ginjenosti so orosile oči ne samo gospoda govornika, temveč tudi večine navzočih. Raj-

na ni iskala za svojo dobroto, ljubezen in skrb plačila na svetu. Zato ji bodi ljubi Bog plačnik za vsa njena očita in nepoznana dobra dela. Drago pokojnico ohranimo v blagem spominu!

Za postni čas:

Zelo lepa in poučna je vsebina postnega molitvenika

NA KALVARIJO.

Cena 25 Din. Naročite ga v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

MALA OZNANILA

Valilna jajca, dnevno sveža, čistih, večkrat premiranih štajerk, pošilja pošto: vzreja-lišče Kraljev vrelec, Kostivnica, pošta Podplat. 348

Prodajam 10.000 jabolčnih divjakov Ia, po 20 par. Marko Knuplež, Sv. Jakob v Sl. g. 342

Majer z več močmi se sprejme na vlastelinstvo kraj Zagreba. Ponudbe z navedbo o dosedanjem službovanju in polračilne pogoje je poslati na upravo lista. 343

Lepo posestvo 5 oralov na prometnem kraju se prodaja. Maribor, Ptujška cesta 11. 349

Dne 17. in 18. t. m. velika prodaja: pohištva in perila. Stavbeni material, zidna kakor strešna opeka po 20 par, ves les, štedilniki, vrata, okna, peči, vse v dobrem stanju na prodaj v Mariboru, Strossmajerjeva ul. 5, Zidanšek. 345

Dva Singer šivalna stroja poceni in z garancijo prodaja mehanična delavnica R. Drakslar, Maribor, Vetrinjska ulica 11. 344

Hišo z njivo in vrtom dam v najem v Hočah pri Mariboru. Reflektant naj se javi na naslov: Meško, Zgornja Kungota. 333

Posestva, gostilne, hiše prodaje ceni primereno: Posredovalnica, Maribor, Frančiškanska ulica 21. 319

Gozdar z dolgoletno prakso, dokazano z spričevali, išče službe za takojšen nastop. Fr. Mihelič, p. Zg. Sv. Kungota. 321

Vabilo na XXXIII. redni občni zbor Posojilnice, r. z. z n. z., pri Sv. Benediktu v Sl. g., ki se vrši v nedeljo dne 26. sušca 1933, popoldne po večernicah, v posojilnični pisarni s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odbritev računskega zaključka za leto 1932. 3. Volitev enega člana v načelstvo. 4. Volitev enega računskega pregledovalca. 5. Slučajnosti. Ako se ob določenem času ne bi zbralo zadostno število članov, se vrši občni zbor eno uro pozneje pri vsakem številu navzočih članov. — Načelstvo. 346

Zahvala.

Ker mi je »KARITAS« na zavarovanje moje umrle žene izplačala celo zavarovano vsoto, se ji tem potom iskreno zahvaljujem. Vse pa, ki še niso zavarovani pri tej koristni in solidni zavarovalnici, priporočam, da takoj pristopijo.

Podvin, dne 12. marca 1933. 347

Vasle Alojzij I. r., posestnik.

Tudi Vi boste tako veseli, ako si nabavite blago za obleke v Trgovskem domu Sternecki. — Moderne tkanine kakor: poplin, rips, delen, ševjot, krep, etamin, žoržet in svila v velikaski izbiri. Posebna novost »Drevesna skorja«. — Cene zelo nizke.

TRGOVSKI DOM

Sternecki

TOVARNA PERILA IN OBLEK
Celje št. 24.

Vzorci in cenik zastoj.

Semena, sveža in zajamčeno kaljiva, namočeno polenovko, vedno sveže žgano kavo in drugo špecerijo nudi Josip Jagodič, Celje, Glavni trg in Gubčeva ulica. 329

Sprejme se najemnik, do tri osebe. Kje, se izve v upravi lista pod števil. 332

Prodajam posestvo 10 oralov pri Mariboru. Naslov v upravi lista. 323

Kobila, 7 let stara, ki bo kmalu povrgla, menda Eisen Šimla, je za prodati, ali pa za drugo živino zamenjati pri g. Vlahoviču v Mariboru, Aleksandrova cesta 38. 320

Prodajam posestvo z gospodarskim poslopjem. A. Kolednik, Strazgojnca 26, Pragersko. 324

Prodajam posestvo 6 oralov. Šega Štefan, Dolgoše 75, nad Brezjem. 322

Krma se prodaja. Ješovnik, Sv. Rupert v Slovgoricah.

Oddam za svojega dva fanta in eno deklico. Naslov v upravi lista. 334

Krojaški stroj za prodati. Maribor, Koroška cesta 81. 338

Domači mlin na motorski in gepelski pogon se prodaja: Maribor, Koroška cesta 106. 339

V konkurzu Prve južnoštajerske vinarske zadruge v Celju so na prodaj sodi različne velikosti. Ponudbe na konkurznega upravitelja dr. M. Orožna, odvetnika v Celju. 331

Veveničje in druge kože od divjačine kupeje I. Ratej, Slov. Bistrica.

Novo došlo!

Spomladansko blago za obleke, kostume in plašče, svilene rute, volna in bombaževina, ter lepa izbira kamgarna za moške obleke po jako nizkih cenah. — Manufakturna in konfekcijska trgovina 326

Anton Macun, Maribor, Gosposka 8-10

Za našo deco.

Kako so škraťa prevarili.

(Irska pravljica.)

Pri tem je hitro postavil škraťa ob drevo, mu je nastavil na prsa nožovo ostrino ter je začel šteti: »Ena, dve, tri —«, kakor hitro je mogel. Ko je doštel do petnajst in se škrať še ni premaknil, mu je Donog nastavil nož bolj močno.

»Stoj, stoj!« je zaklical škrať. »Ti si otrok sreče, Donog, ker si me dvakrat ujel, in dati ti hočem več, kakor si si sam želel, gotovo pa več, nego potrebuješ!«

Tedaj je škrať udaril z nogo ob tla in takoj se je odprla zemlja in Donogovim očem se je pokazala velika, globoka posoda, napolnjena z zlatim in srebrnim denarjem.

»Ali je to res pravo zlato in se ne bo vse pozneje izpremenilo v blato?« je vprašal Donog, malodane slep od pogleda na tako bogastvo.

»Imaš mojo besedo«, je odgovoril škrať, »in mi škraťje držimo svojo besedo zvesto in neovrgljivo, če jo enkrat damo.«

Pri teh besedah se je škrať z močnim sunkom iztrgal iz Donogovih rok ter se je obenem pretvoril iz starega, izsušenega možička v mlado, lepo, čeprav še vedno zelo majhno bitje.

»Donog, ti boš še srečen — to ti pravim jaz!« je rekel škrať in pri teh besedah je odlomil vejo z bližnje jelše ter je z njo udaril Donoga tako močno preko obraza, da par trenutkov sploh ni nič videl.

Ko si je zopet opomogel, škraťa ni bilo več videti, lonec z zlatom pa je bil še tu. Zdaj ni izgubljal Donog časa, ampak napolnil si je vse žepa do vrha z zlatniki, potem pa je zopet dal pokrov na posodo in jo je skrbno pokril z zemljo.

Po končanem delu je tekel Donog, kolikor so ga noge nesle, domov k svoji materi. Starka se je prestrašila, ko ga je zagledala. »Moj Bog«, je vzkliknila, »ali se mi meša — kdo si ti? Tvoj obraz je obraz mojega ljubega sina, tvoj glas je njegov glas, ali moj sin je bil grbav, ti pa si lepo in ravno zrasel!«

Donog radi prevelikega veselja z velikim, tako nenadoma dobljenim bogastvom niti ni bil opazil, kako mu je škrať z udarcem jelšine veje izpremenil telesno postavo. Zdaj je bil Donog naenkrat lep mladenič, lepši od vseh svojih sovrstnikov, in njegovo veselje je bilo seveda še večje.

Polagoma je spravil ves zaklad, ki mu ga je bil škrať podaril, domov, potem si je začel kupovati kos sveta za drugim, nazadnje vsa posestva starega Mak Moksa in nato je zaprosil za roko lepe Majde. Ugodila mu je pod pogojem, da postavi na pečini Karikadrod mogočen grad.

Sicer pa, kaj je tistemu, ki ima dovolj denarja, nemogoče? Donog je poklical delavce iz vseh strani sveta in kmalu je bila veličastna stavba dovršena. Ko je bil grad pripravljen, je Donog poročil lepo Majdo ter je z njo živel mnogo let v sreči in veselju.

Danes je to samo še pravljica. Tudi tistega gradu ni več, pač pa občudujejo številni tujci ogromne razvaline, ki so še na dotični pečini.

Konec.

Čarobna sekira.

I.

Nekoč je živel kmet. Imel je tri sinove: Petra, Pavla in Ivana. Peter je bil močan in dobrodušen mladenič, Pavel pa zaviden in vedno zloben čemernež, a najmlajši, Ivan, to vam je bil pravi razposajenež. Vrh tega je bil Ivan po telesni po-

stavi majhen, tako majhen, da se je mogel skriti v očetovem čevlju. Ker je bil torej majhen kot miška, so mu nadejali ime Miško.

Oče je bil zelo reven. V hiši so jedli samo črn kruh, pa če bi še tega bilo vselej dovolj!

Ko so sinovi dorasli za delo, jim je oče svetoval, naj zapuste staro kočo in naj se podajo po svetu, iskat sreče. »V svetu je sicer tudi treba delati za komadič kruha, ali tam ga je vsaj dobiti. Tu pa lahko ginemo od dela, pa kljub temu nimamo o čem živeti.«

Ne daleč od te koče se je dvigal krasen carjev dvor. mar se je rad nahajal na tem dvoru. Ali nekega jutra se je zgodil pravi čudež. Čez noč je pred dvorom zrastel tako ogromen hrast, da je zakril vsa okna in zasenčil ves dvor.

Car je takoj naročil, da posekajo hrast. Ali les je bil tako trd, da mu ni bila kos nobena sekira. Drvarji so mogli odbiti le kako vejico. S tem pa niso bili nič na korist, ker sta namestu kake odbite vejice pognali kar dve novi.

Pa ne samo to! Ta kraj je imel mnogo izvirov in potočkov. Tega dne pa je vsa voda usahnila in dvor je ostal brez kaplje vode.

Nemogoče je bilo tako živeti. Car je obljubil mnogo denarja, posestev in knežji naslov tistemu, ki bi mogel na dvorskem dvorišču izkopati studenec in najti vodo. Marsikdo je delo poskusil, pa nobenemu ni uspelo. Kakor hitro je namreč dokopal do pol metra globine, je zadel na tako trd kamen, da se ni dalo dalje kopati.

Drug za drugim so opustili svoje poskuse. Car pa je odločil, da mora hrast pasti in da mora dobiti vode, naj ga stane, kolikor hoče. Dal je objaviti po celi državi, da bo dal tistemu, ki to dvoje doseže, dvoje doseže, polovico kraljevine in edino hčer za ženo.

To je bila krasna ponudba. Iz cele države in tudi iz sosednih držav so prihajali ljudje s sekirami in krampi. Ali vse zaman. Krampi niso mogli razbiti trdega kamena, niti sekire trdega hrasta. Če je kdo tudi odbil kako vejico, je zrastle na istem mestu še večja in bujnejša. Vsi so se razočarani vračali domov.

Dalje sledi.

Širite „Slov. gospodarja“!

Sodi po sebi.

Katehet pripoveduje učencem o grehu prvih ljudi, Adama in Eve, potem omenja angela, ki ju je spodil iz raja in ki je potem stražil rajska vrata s plamenim mečem v roki.

Po kratkem molku je vprašal katehet, da bi videl, kakšen vtis je napravilo njegovo pripovedovanje: »Kaj mislite, kaj sta sedaj premišljevala Adam in Eva, ko sta videla, da ju je angel zapodil iz raja?«

Tedaj se dvigne mala deklica in reče: »Mislim, sta, ko gre angel proč, bova šla spet notri!«

Pri skušnji.

Učitelj: »No, Franček, koliko prstov pa imaš na rokah in na nogah?«

Franček (šteje): »Na rokah jih imam deset, na nogah jih pa ne morem šteti, ker sem danes obut.«

Mraz in toplota.

Učitelj: »Kake lastnosti imata mraz in toplota?«

Učenec: »Mraz vleče vkup, toplota pa narazen.«

Učitelj: »Od kod to spoznaš?«

Učenec: »Ker so dnevi po zimi kratki, poleti pa dolgi.«

Veselo.

Dijak ob 6. uri zjutraj še v gostilni: »He, tovariš, zdaj pa grem, veš, pisal sem mojemu staremu, da vsako jutro že ob 6. uri vstanem!«

Pozor! Pozor!

Za češčenje presvetega Rešenjega Telesa je izšel nov molitvenik

„Pridite, molimo!“

ki obsega poleg običajnih molitev tudi šest molitvenih ur za skupne molitvene ure. Zelo priročna knjiga stane samo Din 16.— z rdečo obrezo in Din 20.— z zlato obrezo.

Knjiga se naroča pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Sprejem eno moško ali žensko osebo na polno oskrbo do smrti. Dopisi polnoležeče Hoče pri Mariboru pod »Zanesljivo 88«. 327

Večjo množino slame, pšenične in ržene, prodaja župnik Pohraški, Sv. Vid, Mislinje. 335

Hlapca srednjih let, doma iz mariborske okolice, pridnega, pametnega, varčnega, zanesljivega za konje, govedo in kmetijsko gospodarstvo, se sprejme na posestvo v bližini Maribora. Nastop 4. aprila. Naslov pove: F. Žebot, Maribor, Loška ulica 10. 336

Prodajam posestvo 5 oralov blizu Maribora. Naslov v upravi lista. 317

Glasevir prodajam za 1500 Din. Drago Železnikar, Prevalje. 312

Semenski oves, domač, lep, čist, razpošilja v vsaki množini tvrdka Ivan Rojnik, Slovenj Gradec. Zahtevajte ponudbo in vzorec. 312

Hlapec-konjar dobi stalno službo, biti mora vojaščine prost, trezen, dobro krščanskega prepričanja, vajen konjev in dela na polju, poleg dogovorjene plače vsa oskrba v hiši. Osebo ali pismo se je predstaviti s dose-danjimi spričevali do 27. t. m. pri Joža Hra-stelju, trgovca, Gornja Radgona. 314

Svarilo. Podpisani naznanjam, da ne sme nihče dati nikomur na moj račun, ker nisem za nikogar plačnik. Martin Kure, Janževa gora 94. 308

Jabolčno drevje izbranih sort ugodno na prodaj pri posestniku Bogomir Rezarju v Kresnikah št. 6, pošta Store pri Celju. Za rast in čisto sorto jamčimo pismo do 5. leta po posajenju. 283

Prvovrsten semenski oves (beli kiršev oves) z močno slamo za vse vrste zemljine in tudi za hribovske lege, najrodovitnejša vrsta od-daja oskrbnitvo grada Marenberg. 293

Oddam dve hiši, kuhinjo z električno raz-svetljavo. Horvat, Orehova vas 6, Slivnica pri Mariboru. 305

Svilene rute

kakor vso pomladansko blago v največji izbiri in še vedno po nizkih cenah Vam nudi

I. FREAC, manufaktura

Maribor

278

Glavni trg 13.

Vesele velikonočne praznike!

napravite sam sebi z nakupom novih oblek:

za otroke	od Din 70.—
za moške	od Din 220.—
kamgarn obleke	Ia Din 495.—
Hubertusi	Din 320.—
ženske plašče	Din 190.—

Anton Macun, Maribor, Gosposka 8-10

Redni občni zbor Kmetijskega društva v Rečici ob Savi- ni se vrši v nedeljo dne 26. marca 1933, v društvenih prostorih, pri slabem vremenu pa se vrši pri g. Antonu Firštu, popoldne ob pol 3. uri z sledečim sporedom: 1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem obč. zboru. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. Poročilo načelstva. 4. Poročilo nadzorstva. 5. Potrjenje računskega zaključka za leto 1932. 6. Volitev načelstva. 7. Volitev nadzorstva. 8. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor od navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. — Odbor. 342

Vabilo na redni občni zbor Ljudske hranilnice in posojil- nice v Rečici ob Savi, r. z. z. n. z., ki se bode vršil v nedeljo dne 26. marca 1933, popoldne ob pol 4. uri v društvenih prostorih, pri slabem vremenu pa pri g. Antonu Firštu, z sledečim dnevnim redom: 1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru. 2. Čitanje revizijskega poročila. 3. a) Poročilo načelstva, b) poročilo nadzorstva. 4. Potrjenje računskega zaključka za leto 1932. 5. Volitev načelstva in nadzorstva. 6. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, vrši se pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. — Odbor. 342

Kdor želi poceni in prave pristavne motike, si bode ogledal zalogo železnine

FRANJO VRABL, PTUJ

kjer bo našel tudi veliko izbiri pljugov, pljučnih želez in desk, vse vrste šinj za vozove, traverze, betonsko železo, Trboveljski cement, barve, firme, šper-plošče za mizarje, šering-politure in obče, kar spada v mojo stroko. Cene nizke. 330

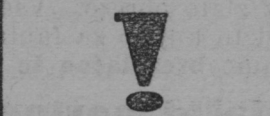
Beli teden

Mi prodajamo vse blago ceneje samo

„Trgovski dom“

v Mariboru

Aleksandrova c. 25

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo

najboljši uspeh!

Golša — nabrekel vrat!

je obolenje ščitne žleze, katera se more pravočasno ozdraviti, ker se drugače delovanje tega važnega organa kot zaščita proti strupom ogroža, vsled česar nastopajo neugodni in dostikrat nevarni pojavi. 1262

Zdravniška znanost je ugotovila, da soli, ki vsebujejo jod, izvanredno dobro delujejo na razne oblike golš. Mnogobrojni bolniki so ugotovili, da dosežejo z uporabo našega enostavnega

pitnega zdravljenja

hiter in povsem neškodljiv vpliv na bolezen. Vsakdo, kdor trpi na golši in ima nabrekel vrat, otečene žleze, naj zahteva našo knjižico, katero mu pošljemo

brezplačno.

Dopisnica zadostuje. Poštno nabiralno mesto: **Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse 24, Abt. P. 83.**

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gosposka ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62,000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premoženjem in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev.

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

588

Prodaj hišo s travnikom blizu postaje. Jožef Bandur, Orehovavas. 310

Prodaj potočni mlin, 10 minut od kolodvora, z malim posestvom in nekaj gozda. Cena po dogovoru. Jožef Šaruga, Črešnjevci, Gornja Radgona. 313

Volno kupim ali prevzamem v predenje in tkanje sukna, kocev in odej po ugodnih cenah. Obrnite se na domačo industrijo volnenih izdelkov Peter Majdič, Celje. 318

Brzoklepalnik »Stubaler« tisočkrat preizkušen! Popis pošilja zastoj Friderik Kratz, Stražišče pri Kranju. 270

Vlomske tatvine se dogajajo vsak dan v trgovinah, obratih in privatnih stanovanjih. Da ste pred vlomilci in tatovi varni, se zavarujte pri »Vzajemni zavarovalnici«. Letna premija nizka. Ponudbe sprejema glavni zastopnik Franjo Zebot, Maribor, Loška ulica 10. 263

Sadno drevje, visoko in pritlično, z jamstvom, divjake, kutine in dusenec nudi Anton Jelen, št. 11 pri Velenju. 160

Semenski krompir (Jubel), belolupinast, zelo rodovit, po nizki ceni oddaja oskrbnišтво grada Marenberg, postaja Vuhred-Marenberg. 301

Apneni prah, kakor tudi vsa druga umetna gnojila, priporoča edina tovarniška zaloga, veletrgovina H. Andraschitz, Maribor. 238

Cunje, staro železje, mesing, baker, krojaške suknene odrezke, ovčjo volno kupi: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica. 21

Manufakturno blago kupite najcenejše pri: Srečko Pihlarju, Maribor, Gosposka 5. 230

Pozor!

SEMENA

vsakovrstna, kakor: travna, deteljna, zelenjadna in cvetlična, posebno pa za peso, neprekosljive kakovosti in kaljivosti. Vam priporoča v nakup staroznana trvdka 306

M. Berdajs, Maribor

Ustanovljena 1869 Tel. št. 23-51 (interurban).

Pozor!

Fantje, ki pojdete k vojakom,

Kdo bo šel z vami?

Moj tovariš!

»Moj tovariš« je knjiga, ki jo naj vsak katoliški vojaški novinec vzame seboj! Stariši, namesto nauk, ki jih slišijo in pozabijo, dajte sinovom to knjižico s seboj. Knjižica stane 16 Din z rdečo in 20 Din z zlato obrezo. Vsakemu, ki naroči to knjigo za fanta-vojaka, dodamo brezplačno še povest

:: „Vojaški novinec“ ::

Naročila sprejema

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Klobuki

najnovejši od Din 48.-

naprej

otroški Din 28.-.

Velika izbira

oblek

Jakob Lah

Maribor, Glavni trg 2

181

ŽARNICE

in vse druge električne potrebščine dobite po nizkih cenah v domači elektro-trgovini

K. Florjančič, Maribor

Glavni trg 23, v novi palači »Bergov dvor«.

Naznanjam cenj. občinstvu, da sem spopolnil

zalogo krst

(mrtvaških rakev) ter se dobijo vse vrste istih kakor tudi vse potrebščine po znižani ceni pri

Alojzij Munda

mizarstvo v Mariboru

nasproti Magdalenske cerkve, Taborska 2. 31

Ugoden nakup pomladanskega blaga

volneno blago že po 20 Din 1 meter, kakor tudi vsakovrstno platno, hlačevino, svilene robe dobite najceneje v

Trpin-ovem bazarju.

Oglejte si brez obveze pred nakupom.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in izplačuje na novo vložene takoj v vsakem znesku. — Denar je pri njej naložen popolnoma varno!

Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem!